[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

T.D.R. – 3692

[illegible] 30 - 1 - 1891.

0:6wM26
M90
47146

✠

கடவுள் துணை.

LIFE OF Mr. S. VEDANAYAGAM PILLAY.

வேதநாயகவிற்பன்னர்சரித்திரம்.

இதில்

காலஞ்சென்ற மாயூரமுன்சிப்
ச. வேதநாயகம் பிள்ளை யவர்கள் சரித்திரமும்
அவராலும், அவர்பேரில்பலவித்வான்களாலும், பற்பல
அமயங்களி லியற்றப்பட்ட வியப்பான பல
பாடல்களும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இஃது,

மேற்படி விற்பன்னரது பெரியமாதாவின் புதல்வரும்,
இப்பொழுது மாயூரம்
டி. முன்சிப்கோர்ட்டு கிளார்க்குமாகிய
ச. ஞானப்பிரகாசம்பிள்ளை யவர்களால்
இயற்றப்பட்டு,

சென்னை:
ஆர்ச். சூசையப்பர் அச்சியந்திரசாலையில்
ம. சா. யோகப்பிள்ளையவர்களால்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1890.

விலை அணா-4, தபாற்கூலி அணா-½.

✠

கடவுள் துணை.

வேதநாயகவிற்பன்னர்சரித்திரம்

இச்சரிதமெழுதினவராலெழுதிய முகவுரை.

இங்கிலீஷ்முதலிய பாஷாந்திரங்களில் கல்விமான்கள், செல்வவான்கள், ஆன்றோர், சான்றோர், முதலான ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர்களின் சரித்திரங்களை ஆதியோடந்தம் வரன்முறையா யெழுதிவைப்பது வழக்கமாயினும், இத்தமிழ்நாட்டில் அவ்வழக்கம் பெரும்பான்மை யில்லாமைபற்றி இத்தேயத்தின் கண்விளங்கிய அநேகவிற்பன்னர் முதலிய பெரியோர்களின் சரித்திரங்கள் சரியாயறிதற் கேதுவின்றி மறைந்து கிடக்கின்றன. அபூர்வமான கற்பனை நயமுள்ள புராதனகிரந்தங்களைக் கண்ணுறும்போழ்து அவ்வரியகிரந்தங்களைச் செய்தமகான்களின் சரித்திரங்களை யறிய அநேகர் அவாவுற்றும், முடவன்கொம்புத் தேனுக்காசையுற்றது போற் பயன்படாதிருக்கின்றன, சிலசரித்திரங்கள் வெகுகாலத்திற்குப் பின்னர்சிலராலெழுதப்பட்டிருத்தலால்வாஸ்தவ மின்னதென்று விளங்கவில்லை. பொட்டைக்கண்ணைச் செந்தாமரைக் கண்ணென்றும், செந்தாமரைக் கண்ணைப் பொட்டைக்கண்ணென்றும், சமயோசிதமாக வர்ணிப்பதுபோல இல்லாததை யுள்ளதுபோலவும், உள்ளதை இல்லாததுபோலவும், அவரவர்கட்குத் தோன்றியவாறு எழுதப்பட்டிருக்கின்றன அதுபற்றி இச்சரிதையை ஷை விற்பன்னர் ஜீவியகாலத்திலேயே அவருடன் கொட்கூடியிருந்த என்றெலெழுதத் தொடங்கி. அவரதுகருத்துக்கிணங்க ஆங்காங்கு குறிப்பிட்டிருந்தவைகளைத் துணையாகக்கொண்டெடுத்தவாறு அறிந்தமட்டு மிதனையெழுதினேன்.

ஷை விற்பன்னர் மிகக்கல்விமானும், புத்திமானும், நீதிமானும், மஹானுமானதால், அவரது மேன்மைபொருந்திய சரிதத்தைச் சிற்றறிவுடைய யானெழுத ஆரம்பித்தது, முடவனோடவும், ஊமைபாடவும், குருடன்பார்க்கவும், செவிடன்கேட்கவும், ஆரம்பித்ததற் கொப்பாமெனினும், அச்சரித கதையும், அச்சரிதத்தில் ஆங்காங்குள்ள வியப்பும், விநோதமுமான பலபாடல்களும், வாசிக்கும் புத்திமான்கட் கதி

கபெருமிதத்தையும், பேரானந்தத்தையும், விளைவிக்குமெனக் கருதி எழுதத்துணிகிறேன்.

மேதுமிச்சரித்திரமெழுதுவதில் பயன்யாதெனில் உலகின்கணுள்ள மனுக் குலங்கள் திருந்திடப்பதற்குரிய நீதிநெறிமுதலிய சாதனங்கள் குறள், நாலடி, முதலான புராதன கிரந்தங்களில் ஆன்றோர்களால் விஸ்தாரமாயெடுத்துரைத்திருப்பினும், அவைகள் நிலைமைற காய்போல், யார்க்கு மெளிதிற் பயன்படாவாய்ப் பலவிடங்களிற் கரந்து நிற்றலால் அவைகளை யெளிதாய்த் திரட்டிக் கரதலாமலகம்போல் யாவர்க்கு மெளிதிற்புலப்படும்படி தெளிவான நடையிலெடுத்துரைத்ததுடன் அவ்வழியினின்று நடந்து யாவர்க்குமதிரிசனக் காட்டிக்கொடுத்த உத்தமனைக் கருதி ஷெ. விற்பன்னர் பாலெழுதல், படிப்புவிஷயத்திலும், உத்தியோக விஷயத்திலும், நியாயபரிபாலன விஷயத்திலும், பரோபகார விஷயத்திலும், நல்லொழுக்கில் நிகரில்லாதவராக்கமல், தமிழிலும் இங்கிலீஷிலுமுள்ள அநேக அருமையான கிரந்தங்களை மைக்கத்துடன் ஆராய்ந்து தத்காலமேதைபற்று செய்து சன்மார்க்கத்தி லொழுகி உலகோபகாரமாக அநேக நீதிசாஸ்திரங்களை யுண்டாக்கிப் பொருளை விசையமா யென்றறு செலவிட்டு அச்சிட்டுப் பிரசித்தஞ் செய்த விஷயத்திலும், அவர் நடந்து காட்டிய வழிபாடுகள், குன்றின் மேலேற்றிய கொழுஞ் சுடர்போலச் சகளி செய்து விளங்குகிறதால் அச்சரித்திரத்தைக் கன்றுற்றுக் கவனிக்கும் யாவர்க்கும் அந்தவண்மையைப் பயந்து மேன்படுத்த பயனைக் கருதுகின்றேன்.

ஷெ. பிள்ளையவர்கள் 21 வயதளவும் பெரியோர்கட் கமைந்து ஐம்பொறிகள் புறஞ்செல்லாதடக்கித் தமிழ் இங்கிலீஷ்பாஷைகளை ஐயந்திரிபற உணர்ந்து 22-வது வயதில் உத்தியோகத்திலமர்ந்து, 32-வது வயதுமுதல் 47-வது வயதுவரையில், டி. முன்சீபாயிருந்தும், பென்ஷன் பெற்றபின்னர் மாயவரம் சேர்மெனாயிருந்தும், யாவரும் உவக்கும்படி பொது நீதிசெலுத்தி வந்தனர்.

அவர்செய்த நூல்களாவன, முறைமையே, நீதிநூல், பெண்மதிமாலை, சித்தாந்தசங்கிரகம், திருவருண்மாலை, திருவருளந்தாதி, தேவமாதாவந்தாதி, பெரியநாயகியம்மன் பதிகம், சர்வசமய சமரசக்கீர்த்தனைகள், பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம், சுகுணசுந்தரி சரித்திரம், சத்தியவேதக் கீர்த்தனைகள்,

தேவதோத்திரமாலை, தயாபரக்கண்ணி, முதலிய பின்னும் அநேக தனிப்பாடல்களுமே.

அந்நூல்களின் பொருள்கள்.

நீதிநூல், (தெய்வமில்லையென்று சாதிக்கும் நிரீசுவரவாதிகள் வாயக்கடைப்பூட்டாக) தெய்வமுண்டென்பதற்குரிய பற்பல திருஷ்டாந்தங்களும், அத்தெய்வத்தன்மையும், அவ்வாறு வழுத்தவேண்டிய வழிபாடுகளும், அரசர், நடக்கவும், பிரசைகளை நடத்தவும், வேண்டிய முறைகளும், குடிகள் நடக்கவேண்டிய ஒழுங்கும், ஆசாரியன் பெருமையும், பொய்க்குருவின் தன்மையும், பிதாமாதாவை வணங்கலும் பாலரை வளர்த்தலும் படிப்பித்தலும், மாதாவைப்புரப்பித்தலும், சகோதரரிருக்கவேண்டிய நேசமும், புருடபாரியரியல்பும், விபசாரம், பொய், களவு, கொலை, குடி, சூது, பரதாரம், புறங்கூறல், உலோபம், சோம்பல், சினம், பொறாமை, வித்தியாகர்வம், செல்வச்செருக்கு, மிகுந்துயில், பேருண்டி, முதலான துர்க்குணங்களை நீக்கவேண்டிய விதங்களும், அவைகளால் விளையுங்கேடு இன்னதெனவும்; பரோபகாரம், அறஞ்செய்தல், பிறர்க்குத் தீங்குசெய்யாமை, பிழைபொறுத்தல், பொருளாசையொழித்தல், இனியசொற்கூறல் முதலிய நற்குணங்களை யனுசரிக்கவேண்டிய விதங்களும், அவைகளாலுண்டாகு நன்மைகளின்னதெனவும்; களவியல்பு, விலங்கினத் துக்கிடர் செய்யாமை, இவைகளைப்பற்றியும், விஸ்தாரமாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

பெண்மதிமாலையில் ஷெ. நீதிநூலிற்கூறிய அநேககருத்துகளுடன், பெண்கள் படிக்கவேண்டுவதைப் பற்றியும், அவர்கள் நடக்க வேண்டியதைப் பற்றியும், அவர்களை மானமாகவும், மரியாதையாகவு, நடப்பிக்கவேண்டுவதைப் பற்றியும், அவர்கட்கிருக்கவேண்டிய, தெய்வபக்தி, புருடபக்தி, கற்புநிலைமை, முதலானவைகளைப் பற்றியும் அநேகநீதி வாக்கியங்களுடனும், திருஷ்டாந்தங்களுடனும், உபமான, உபமேயங்களுடனும், அபரிமிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம், இப்பெயர் சரித்திரத் தொடர்பாயிருந்தாலும், நூதனகற்பிதமாயிருப்பதுமன்றி இதில் ஆங்காங்கு வியப்பும் விநோதமுமான பல கதைகளும், பற்பல நியாயபோதங்களும், உலகத்திற்கு வசியமான அநேக சல்லாபங்களும் கடவுளின் பெருமையும், கல்வி

யினருமையும், இராசாங்க பரிபாலன ஒழுங்குகளும், உத்தியோக சீர்திருத்தங்களும் இன்னும் பற்பல விஷயங்களும் வாசாமகோசரமாக வரையப்பட்டிருக்கின்றன, இது தமிழில் முதல் நாவலென்றும், இத்தன்மையுடைய வசனகாவியம் இதற்குமுன்னில்லை யென்றும், பலசிறந்த நிபுணர்களாற் புகழப்பட்டிருப்பதுடன், இக்கிரந்தம், மதுரைசப்கோர்ட்டு சிரேஸ்ததார், மகாதேவய்யரவர்களால் இங்கிலீஷில் சுருக்கமாக மொழிபெயர்த்து அச்சிடப்பட்டிருப்பதுமன்றி (Revend Cobban) ரிவரெண்டு காபன் பாதிரியாரவர்களால் ஷை கிரந்தக்கர்த்தாவின் அனுமதிப்படி ஆதியோடந்தமாக இங்கிலீஷில் மொழிபெயர்த்து அச்சிட்டு வருவதாகவுந் தெரியவருகிறது.

சுகுணசுந்தரி சரித்திரமு மேற்கூறிய நற்கருத்துகளும் நன்னடையும் வாய்ந்த இனிய வசனகாவியமே.

சர்வசமய சமரசக்கீர்த்தனைகள் 200-ம் 200, இரத்தினங்களுக்கொப்பானவை, அவையாவருக்கும் பொதுவாகவும், அமிழ்தினுமினிய சுவையை யூட்டுவதாகவும், உலகத்தாரும் அவர்களி லொவ்வொருகுடும்பத்தாரு மறியவேண்டிய அநேகபிரயோஜனமான விதிகளடங்கினவை யாகவு மிருக்கின்றதுந்தவிர அக்கீர்த்தனைகள் அபூர்வ இராகங்களில் அநேக புதுவர்ண மெட்டில் தெளிவான நடையில் பிராசக்கட்டுகளுடன், சமயோசிதமான இனிய சமஸ்கிருத பதங்களாலும், பழமொழிகளாலும், அலங்கரிக்கப்பட்டு மிருக்கின்றன, இவைகள் சங்கீத வித்வான்கட் கிங்கிதத்தையும் அளவற்ற பிரயோசனத்தையும் விளைவிக்கின்றதோடு கூடக் கற்றோர்க்கு மற்றோர்க்கும் அத்தியந்த களிப்பையுமுண்டாக்குகின்றன.

சத்தியவேதக் கீர்த்தனைகளும் மேற்கூறிய சர்வசமயசமரசக்கீர்த்தனைகட் கொப்பாகிய கருத்துகளடங்கியிருப்பதுமன்றிக் கிறிஸ்துமத சம்பந்தமான வேத சரித்திரங்களையும் உலக சிருஷ்டிப்புமுதல் மனுக்குலத்தை ஈடேற்றுவதற்காக சுவாமி மனுஷாவதாரஞ்செய்து பாடுபட்டுயிர்த்தெழுந்தருளிய வரையிலுள்ள வர்த்தமானங்களையும் விளக்கிக் காட்டுங் கண்ணாடிபோலு மிருப்பதுடன் கிறிஸ்துவர்கள் தேவாலயங்களிலும் பஜனைக் கூடங்களிலும் பாடி ஸ்துதிக்கத்தக்க உருக்கமும் பக்தியுநிறைந்த சிறந்த பாடல்களாகவுமிருக்கின்றன.

திருவருண்மாலை திருவருளந்தாதி முதலியன பெரும்பாலும் கிறிஸ்து வேதாகம விதிகளடங்கினவை யாகவும், அநேகபாடல்கள் கிறிஸ்துவர்கட்கு உருக்கமான ஜெபத்தைப்போன்று மிருப்பதுடன் கற்றோர்மனதைக் கவர்தற்குரிய கற்பனை நயங்களமைந்தவையாயு மிருக்கின்றன.

தேவமாதா வந்தாதியில் சிலபாடல்கள் சிலேடையாகவும் வியப்பாகவும், விநோதரச முடையனவாகவுமிருக்கின்றன.

தேவஸ்தோத்திர மாலையிற்சில பாடல்கள் யமகமாகவும், பதங்களைப்பிரித்தால் எளிதிற்பயன் படத்தக்கவையாகவும், அலங்கார வசனங்களும், ஆழ்ந்த கருத்தும் அபிநவகற்பனைகளும் அடங்கியவையாகவு மிருக்கின்றன.

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம், சொற்சுவை பொருட்சுவை நிறைந்த அலங்காரமான பாடலாயிருக்கின்றது.

இச்சரிதத்தில் ஆங்காங்கு வருந்தனிப்பாடல்கள் பற்பல விசித்திரவிநோதமான கற்பனை நயங்களால் விளங்கப்பெற்றுக் கற்றோர்கட் கானந்தத்தை விளைவிக்கத்தக்க வியப்பானவைகளாயிருக்கின்றன,

இச்சரிதையின் முடிவிற்கூறிய (Farewell address) வெர்வெல் அட்டரஸ் என்று ஷை விற்பன்னரால் இங்கிலீஷிலெழுதப் பட்ட வியன்மொழிப் பத்திரிகையையும் ஷை விற்பன்னரையும் அவர்செய்த கிரந்தங்களையும் பற்றி சில கனவான்களெழுதிய அபிப்பிராயங்களையும் இங்கிலீஷ்ப் பேப்பர்களிலெழுதப்பட்டிருந்த சில (article) ஆர்ட்டிக்கிள்களையும் இதிற்சேர்த்திருக்கின்றன.

விலையுயர்ந்த முத்துக்களை விலைக்குக்கொள்வோர் அதனுற்பத்திஸ்தானத்தி னிழிவையும், பாலைக்கிரகிப்பவர் அதனைக்கொடுக்கும் பசுவின் விகாரத்தையும், நல்லதிங்கனிகளைப்பறிப்போர் அக்கனிகளைக் கொண்டிருக்குந் தருவின் கோணலையும், தடாகத்திலுள்ள தெளிந்த நீரைக்கைக்கொள்வோர் அத்தடாகத்தின் கண்ணுள்ள அசுசியான சேற்றையும், கவனியார்கள் அதுபோல, இச்சரிதையைக் கண்ணுறுவோர், இச்சரிதையிற்கண்டுள்ள குணத்தைக் கைக்கொண்டு யானெழுதி யதிலுள்ள குற்றத்தைப் பாராட்டார்களெனக் கருதுகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

ச. ஞானப்பிரகாசம் பிள்ளை.

✠

வேதநாயகவிற்பன்னர்சரித்திரம்

அதிகார அட்டவணை.

அதிகாரம்.	பொருள்.	பக்கம்.
1.	ஷை விற்பன்னர் ஜனனமும் தமிழ் வித்தியாப்பியாசமும், இவரது முன்னோர் கிறிஸ்துமார்க்கத்திற் பிரவேசித்த விசேடமும், இங்கிலிஷ் பாஷைபயின்றதும், அவர்முதலிற் பாடிய பாடலும் (பாடல்-1)	1
2.	உத்தியோகங் கிடைத்ததும், அதில் நடந்த வரலாறும், உத்தியோகம் போனதும், நேரிட்ட பல இடைஞ்சல்களும், மறுபடி வேலை கிடைத்ததும், மகாவித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்களைச் சந்தித்ததும், அவர்பாடிய பாடல்களும், முன்சிப்வேலைக்குப் பரீக்ஷை கொடுத்ததும் (பாடல்-4)	8
3.	முன்சிப்வேலை கிடைத்ததும், நீதிநூல், பெண்மதிமாலை, முதலிய பிரபந்தங்கள் செய்ததும் ஷை மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் சம்பாஷணையும், அவரது பாடல்களும், (பாடல்-2) ...	15
4.	முன்சீபாயிருந்த காலத்தில் நடந்தவிர்த்தாந்தங்களும், பென்ஷியன் பெற்றுக் கொண்டதும் அதற்குப்பின் பாடிய கவிகளும், செய்த பிரபந்தங்களும் (பாடல்-11)	20
5.	மத்தியகாலங்களில் நடந்த வரலாறும், ஷை விற்பன்னராலும் பல வித்வான்களாலும் பாடிய பல பாடல்களும், ஷை விற்பன்னர் காலஞ்சென்றதும், பின்வரலாறும்.	26

உட்பிரிவுகள்.

உட்பிரிவுகள்.	பக்கம்.
1. திருவாவடுதுறைப் பண்டாரச்சன்னிதியவர்கட்கும், ஷை விற்பன்னரவர்கட்கும், ஷை மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கட்கும், நடந்தசம்பாஷணைகளும், அவர்கள்பாடல்களும். ... (8)	27
2. ஷை விற்பன்னர் ஓர் தேவாலயத்திற்குப் போயிருந்த சமயத்திற் பாடியகவி. ... (1)	32
3. ஷை விற்பன்னர் ஓர்நாள் சிலசிநேகிதர்களுடன் வெளியிற்போய் வரும்பொழுது ஓர் காளி கோவிலில் பூசை போட்டுக்கொண்டிருந்த சிலரைக்கண்டும், எதிர்ப்பட்ட தாசிகளைக்கண்டும். சவளிவியாபாரிகளைக் குறித்தும், பாடியகவிகள். ... ... (3)	,,
4. பொய்வேடம்பூண்ட சடைத்தம்பிரான்களைப் பற்றிப்பாடியகவி. ... ... (1)	33
5. குடிகாரரைப்பற்றிப்பாடிய கவிகள். (4)	34
6. வரிவாங்கும் அதிகாரிகள் செய்யு மிரப்பத்தைப்பற்றிப் பாடியகவிகள் ... ... (2)	,,
7. நாவிதனைப்பற்றிப் பாடியகவி ... (1)	35
8. ஓர் முதலியார் வாழவைத்த பண்டிக்காரனைப்பற்றிப் பாடியகவி. ... ... (1)	,,
9. முகஸ்துதி பேசிப் பரிசுகேட்கும் வித்வான்களைப்பற்றிப் பாடியகவிகள். ... (6)	,,
10. ஓர் வித்வான் தான்கற்றவித்தையைத் தன்னுயர்விடத்திற் காட்டியதைப்பற்றிப் பாடியகவி. ... ... (1)	36
11. செங்கோன் மழையில்லா திருந்தகாலத்திற் பாடியகவிகள். ... ... (9)	37
12. கடுங்கோடையாயிருந்த ஓர் காலத்திற்பாடியகவிகள். ... ... (2)	38
13. ஷை விற்பன்னர் தமதுகிராமத்தின் நீர்ப் பாய்ச்சல் விஷயமாய் தனக்கோடி முதலியாரே	

உட்பிரிவுகள்.	பக்கம்.
ன்பவருக்குச் செய்தியனுப்ப அம்முதலியார் பாடியனுப்பிய கவிகள். (3)	39
14. அதற்கு பதிலாக ஷை விற்பன்னர் பாடியனுப்பிய கவிகள். (5)	40
15. ஓர்கொடிய பஞ்சகாலத்தில்விசேடதானதர்மஞ் செய்த திருவாவடுதுறைப் பண்டாரச்சன்னிதியவர்கட்குப் பாடியனுப்பிய கவிகள். (8)	41
16. அதன்பின்பு ஷை பண்டாரச்சன்னிதியவர்கள்மறுபடியும் பார்க்கவேண்டுமென்று செய்தியனுப்பிய போழ்து பாடியனுப்பியகவி. (1)	43
17. அதற்கு பதிலாக ஷை பண்டாரச்சன்னிதிபாடியனுப்பியகவி. (1)	,,
18. அதன்பின் ஷை பண்டாரச்சன்னிதி தமதுபண்டியையனுப்பி அகத்தியம் ஓர்தடவை வரவேண்டுமென்று கேட்டதன் பேரிற் பாடியனுப்பியகவி. (1)	44
19. பிறகு தாம்போய் ஷை பண்டாரச்சன்னிதியைக் கண்டபோது சொன்னகவிகள். (5)	,,
20. ஷை பண்டாரச்சன்னிதிபாடியகவிகள் (2)	45
21. அவ்வமயத்தில் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பாடியகவி. (1)	,,
22. அவ்விடமிருந்து வந்தபின் ஷை விற்பன்னர் பாடியனுப்பிய கவிகள், (2)	46
23. ஷை மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை எழுதியகடிதத்திற்கண்டகவி (1)	47
24. ஷை மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் காலஞ்சென்றபின் அவர் புதல்வனைப்பற்றி ஷை பண்டாரச்சன்னிதிக்கு ஷை விற்பன்னரெழுதிய கவிகள். (5)	,,
25. ஷை விற்பன்னர் தமது குழந்தைகளின் உபாத்தியாயர்கேட்டுக்கொண்டதின்பேரில் ஷை பண்டாரச் சன்னிதிக்கெழுதிய கவி. (1)	48
26. கோபால அய்யரென்ற ஒருவரைப்பற்றி ஷை பண்டாரச்சன்னிதிக் கெழுதியகவிகள் (2)	,,

உட்பிரிவுகள்.	பக்கம்.
27. ஷை வித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்பாடிய காழிக்கோவையைப்பற்றி ஷை விற்பன்னர் பாடியதுதிகவிகள். (20)	49
28. துரைசாமி முதலியாரவர்கள் பாடிய அந்தாதிக்கு ஷை விற்பன்னர் பாடிய சாற்றுக்கவிகள். (2)	53
29. சவராயலு நாயகருக்காகப் பாடியசாற்றுக்கவிகள். (6)	,,
30. மகாவித்வான் தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் ஷை விற்பன்னருக் கெழுதிய கவிகள், (12)	55
31. ஷை விற்பன்னர் ஷை தாமோதரம் பிள்ளையவர்கட்கெழுதிய கவிகள் 16	57
32. முடிகொண்டான் பாரதிக்காக பாடியசாற்றுக்கவி (1)	60
33. கவித்தலம் துரைசாமி மூப்பனாரவர்கட்கெழுதிய கவிகள். (2)	,,
34. ஷை விற்பன்னர் ஓர் சமயத்தில் வேடிக்கையாகப் பாடிய கவிகள். (2)	,,
35. ஷையார் தமது மனைவி யிறந்த காலத்திற் பாடியகவிகள் (6)	61
36. சென்னை அஷ்டாவதானம் கலியாணசுந்தர முதலியாரெழுதிய கவிகள். (2)	62
37. சென்னை வெங்கடசுப்பாபிள்ளை எழுதிய கவிகள். (7)	,,
38. ஷை விற்பன்னர் பிரதாபமும் அவர்காலஞ்சென்றதும்	63
39. காலஞ்சென்றபின் சென்னை சுப்பராயசெட்டியாரவர்கள் பாடியகவிகள். (2)	67
40. சவராயலுநாயகரவர்கள்பாடியகவிகள் (5)	68
41. ஷை விற்பன்னர் நமது சக்ரவர்த்தினியாகிய இராணியார் ஜூபிலி மஹோற்சவத்திற்காகப்பாடிய கீர்த்தனை (1)	69
42. பெண்பாடசாலைப் பரீக்ஷைநடந்த காலத்தில் ஷை விற்பன்னர் பாடிய கீர்த்தனை (1)	70
ஆ. பாடல்கள் 180.	

கடவுள் துணை.

வேதநாயகவிற்பன்னர் சரித்திரம்.

முதல் அதிகாரம்.

ஷெ விற்பன்னர் ஜனனமும், தமிழ்வித்தியாப்பியாசமும், இவரதுமுன்னோர் கிறீஸ்துமார்க்கத்திற் பிரவேசித்த விசேடமும், இங்கிலீஷ்பாஷை பயின்றதும், அவர் முதலிற் பாடிய பாடலும்.

இம்மகான் நீர்வளம், நிலவளம் பொருந்தியதும், மகா சிறந்த செல்வமுஞ் செழிப்புந் றோங்கியதுமான சோழ நாட்டில் திரிசிரபுரத்திற் கடுத்த வடகோடென்று பெயர் பெற்ற பெரிய கோனாட்டின் வெள்ளாளன் குளத்தூ ரென்னும் பதியிலே, வேளாள குலதிலகர் வம்சத்திலே, கொங்குராயர் கோத்திரத்திலே, சவரிமுத்துப் பிள்ளையும் ஆரோக்கிய மரியம்மாளும் செய்த மாதவப் பேற்றிலே 1826-ம் ௵ அக்டோபர்-௴ 11-௳ ஜனனமாகி மிக்க செல்வத்துடன் வளர்ந்த பின்; 10-வயதளவும் அப்பதியிலிருந்து தமிழ்வாசித்து வந்தனர். வாசிக்குங்காலில் இவர் மிக ஊக்கத்துடனும், அதிக கவலையுடனும் வாசித்து வருவர். இவரது புத்தி நுட்பமும், மேதா

ள கருத்தும் உபாத்தியாயர்களாலும், பெரியோர்களாலும் நன்குமதிக்கப்பட்டு வந்தன.

இவரது குடும்பம் ஆதியில் சற்றேறக்குறைய 120 வருடத்திற்கு முன் கிறீஸ்துமார்க்கத்திற் பிரவேசித்த காரணம் ஓரற்புதக்காட்சியானதால் அவ்வரலாற்றை இங்ஙனஞ் சற்று விவரிக்கக் கருதாநின்றேன்.

இவரதுமுன்னோர்கள் சைவவேளாளர், சேரசோழபாண்டியராகிய முத்தமிழ் வேந்தர்களுக்கு முன்னெடுங்காலமாக மேற்கூறிய வெள்ளாளன் குளத்தூரில் வசித்தவர்கள். மேற்சொன்ன மூவேந்தர்களின் வேண்டுகோளின்படி அவ்வரசர்கட்கு முடிசூட்டும்படியான அதிகாரத்தை வகித்தவர்கள். ஆதலால் இவர்கள் வாழ்ந்தநாடு கோனாடென்று பெயர்பெற்றது. இவ்வரலாறு வே. விற்பன்னராலியற்றப்பட்ட நீதிநூலில் மஹாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களாலியற்றப்பட்டிருக்கின்ற சாற்றுக்கவியாகிய ஆசிரியப்பாவினால் தெளிவாய் விளங்கும்.

இக்குலத்தில் இவரது முப்பாட்டனாரான மதுரநாயகம்பிள்ளை யென்பவர் வெ. குளத்தூரில் ஓர் மிராசுதார். அவருக்கு 50-வயது நடக்குங் காலையில் அவருக்கு குலைப்பிடிப்பென்கிற ஓர்கொடிய வியாதிகண்டு அதனால் எழுந்து நடமாடச் சக்தியற்றவராய் கடுந்துயரடைந்து எவ்வித மணிமந்திர ஔடதங்களாலும் பயனடையாமல் நெடுநாள் வருந்திய பின்னர் ஓர்நாள் அவர்குடும்பத்திற்குக் குலதெய்வமாகிய அவ்வூரிலுள்ள ஐயனாரென்று சொல்லப்பட்ட கனிவாரயன் கோவிலுக்குப்போய் தமக்குள்ள நோயகலும்படி கிருபைசெய்ய வேண்டுமெ

ன்று அந்தக்கனிவாரயனைப் பிரார்த்தித்து அச்சன்னிதியில் சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்து அக்கொடிய பிணியகலுந்தனையும் எழமாட்டேனென்கிற பிரதிக்ஞையுடன் 8-நாள்வரையில் மன்றாடினார். 9-ஆம் நாளிரவில் அக்கனிவாரயன் அவருடைய சொப்பனத்திற்றோன்றி "என்னிலும் பெரியவன் ஆவூரில் வந்திருக்கிறான் அங்கே போனால் தான் உனக்குச் சவுக்கியமாகும்" என்று சொன்னதைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டெழுந்து தம்முள் ஆராய்ச்சிசெய்து அச்செய்தியைத் தமது சுற்றத்தாருக் கறிவிக்க அவர்கள் பலவாறுகத் தடுத்தும் கேளாதவராய்த் தமது குடும்பத்தாருடன் குளத்தூருக்கு 5-6-மைல் தூரமுள்ள அந்த ஆவூருக்குப்போக உத்தேசித்து, அவ்வூர்வர்த்தமானங்களை விசாரிக்கலாயினார். அக்காலத்தில் ரோமாபுரியினின்று ரோமான் கத்தோலிக்கு சேசுசபைக் குருக்களிற் சிலர் இந்நாட்டிற்குவந்து புதுக்கோட்டைச் சமஸ்தானம் தொண்டைமானென்கிற இராசாவிடம் சென்று தாங்கள் ரோமைப் பிராமணரென்றும், தாங்கள் வசிக்கவும் ஓர்தேவாலயத்தைக்கட்டித் தங்கள் தெய்வத்தை ஆராதிக்கவும், ஓர்கிராமத்திற் கொஞ்சம் இடந்தரவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டதின்பேரில் அவ்வரசன் அநுமதிப்படி மேற்கூறிய ஆவூரில் ஓர்கோவிலைக்கட்டிக் கிறீஸ்துவேதத்தைப் போதித்துவருவதாகவும் ஆத்மவியாதியோடுகூடச் சரீர வியாதிகளையுங் கவனித்துச் சில பிரயோகங்கள் செய்துவருவதாகவும் அதனால் அநேகர் குணப்படுவதாகவும் கேள்வியுற்று ஓர்டோலியிலேறித் தமது குடும்பத்தாருடன் அவ்வூருக்குப்போய் அக்குருப் பிரசாதிகளைக்கண்டு தண்டஞ் சமர்ப்பித்

து தமக்குச் சம்பவித்த யாவையும் விஞ்ஞாபனஞ் செய்து தமக்கிருக்கும் வியாதி சவுக்கியமானால் தாம் தமது குடும்பத்துடன் ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்வதாகவும் அறிவித்தார். அவ்வார்த்தைகளைக் கேள்வியுற்ற அக்குருப்பிரசாதிகள் அகமகிழ்ந்து சர்வேஸ்வரனை நம்பினால் அவர் உம்மை ரக்ஷிப்பாரென்று ஆசீர்வதித்துச் சிலுவைவரைந்து ஜெபித்த தைலத்திற் கொஞ்சங் கொடுத்துப் பூசச் செய்தார்கள். அப்பிரயோகத்தாலும், தேவானுக்கிரகத்தாலும் நாளுக்குநாள் அக்கொடியவியாதி குணப்பட ஆரம்பமாயிற்று. அதனையறிந்த இவரது முப்பாட்டனான ஷை மதுரநாயகம் பிள்ளையும், அவரது குடும்பத்தாரும் கிறீஸ்துவேதமே மெய்யான வேதமென்றுணர்ந்து ஞானஸ்நானம்பெற்றுக் கிறீஸ்துவர்களானார்கள். அதற்குப் பின் ஷை மதுரநாயகம் பிள்ளைக்கு மேலுமேலும் நல்லசவுக்கியமுண்டானமையால் மிகுந்த மனமகிழ்வடைந்து தாம் கைக்கொண்ட கிறீஸ்துவேதத்தில் அதிகநம்பிக்கையும் உறுதியும் வைத்து அக்குருப்பிரசாதிகளிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு தமது பிதிரார்ஜிதமாகிய குளத்தூருக்குத் தமது குடும்பசமேதராய் திரும்பிவந்துசேர்ந்தார். அவ்விடமிருந்த அவருடைய பந்துக்களான சைவசமயத்தார் இவர்கிறீஸ்துமார்க்கத்திற் பிரவேசித்தாரென்பதுபற்றி இவரையும் இவர் குடும்பத்தாரையும் விரோதித்து இவர்கட்கனேக இடையூறுகள் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அவ்விடையூறுகள் ஷை குருப்பிரசாதிகளினுதவியால் சூரியனைக் கண்ட பனிபோலொழிந்து போயின.

அக்காலத்தில் ஞானஸ்நானம்பெற்ற இவருடைய குடும்பத்தில் ஓர்பிள்ளைக்கு அக்குருப்பிரசாதிகள்

இங்கிலீஷ், பிரான்ஸ் [illegible] பாஷைகளைக் கற்பித்து அந்நாளில் [illegible] புதிதாய் வந்திருந்த சில ஐரோப்பிய துரைமார்களுக்குச் சிபாரிசுசெய்து அவருக்கோர் அலுவலும் செய்துவைத்தனர். அக்காலத்தில் இங்கிலீஷ் தெரிந்தவர்கள் இத்தேசத்தில் அரிதாயிருந்ததால் அவருக்கு அதிசீக்கிரத்தில் டாக்டர்வேலை செய்து கொடுத்து, மதுரை, திருச்சிறாப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், இந்த 3-ஜில்லாக்களுக்கும் அவரைக்காரியஸ்த டாக்டராக நியமித்து அந்த 3-ஜில்லாக்களுக்கு மத்தியஸ்தானமாகிய மேற்கூறியவெள்ளாளன்குளத்தூரில் ஓர்ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தி அதில் சகலவிதமான வியாதிகளுக்கும் வைத்தியஞ் செய்யும்படி திட்டஞ்செய்து அவருக்குள்ளாகப் பல லாக்கல் டாக்டர்களை நியமித்து ஷை 3-ஜில்லாக்களிலும் அம்மைவைக்கும்படியாகவுஞ்செய்து அவரை மேன்மைப்படுத்தினார்கள். அவருக்கு டாக்டர் மரிய சவரியாபிள்ளையென்றுபெயர். அவர் மாசம் ஒன்றுக்கு 400, 500. வராகன் சம்பளம்பெற்று அவ்வூரில் மானியமுதலான அநேகபூஸ்திதிகள் சம்பாதித்து அதிக பிரபலமடைந்திருந்தார். அந்தப் பூஸ்திதிகள் இன்றுமவர் குடும்பத்தார் சுவாதீனத்திலிருக்கின்றன. அவரால் அநேக குடும்பங்கள் கிறீஸ்துமார்க்கத்திற் சேர்ந்தன. அவருக்கு இக்கிபுஷர் தௌகித்திரர் (அதாவது புத்திரியின் புத்திரர்).

ஷை குளத்தூரில் ஷை மரிய சவரியாபிள்ளைக்கு ஓர் சிறப்பான கல்லறைகட்டப்பட்டிருக்கின்றது. ஷை குளத்தூர் இப்பொழுது திருச்சிறப்பள்ளியிலிருந்து மதுரைக்குப்போகிற ரயில்மார்க்கத்தில் திருச்சிக்கு

தர வேட்டைக்கு [illegible] குளத்தூருக்குவட பால மயில்வேட்டைக்கு [illegible] புறமிருக்கிற வை க்கலைமண்டபத்தைக் காணலாம். அது சிலருக்கு மழை வெயிலுக்குத் தங்குவதற்குப் பிரயோசனமான ஓர் கட்டிடமாகவு மிருக்கின்றது. இது நிற்க.

இவர் தமிழில் எழுத்துக் கூட்டிப் புத்தகங்களைப் பிழையற வாசிக்கப் பயின்றபின்னர் 11-வது வயது முதல் இங்கிலீஷ் பாஷைகற்க ஆரம்பித்து அக்காலையில் விசேஷமாக இங்கிலீஷ் பாடசாலை யில்லாததால் திரிசிரபுரத்தில் (Southern Provincial Court) என்பதான் புரோவின்ஷியல்கோர்ட்டில் பவுன்தாரி திரான்ஸ்லேட்டராயிருந்தவரும், வேத நிபுணரானது பெரியோர்களுக்கு நெகொட்டபழக்கமுள்ளாரும், இங்கிலீஷி லும், தமிழிலும், மகாபாண்டித்திய முடையவருமா யிருந்த தியாகப்பிள்ளை யவர்களிடத்தில் அவர்பின் ளைகளுடன் இவரும் இங்கிலீஷ்பாஷையப்பியசித்து, அதில் நாளுக்குநாள் வளர்மதிபோல இவர் மதியும் அபிவிர்த்தி யடைந்து, அதிசீக்கிரத்தில் பூரணபாண் டித்திய மடைந்தனர். அங்கு வாசிக்குங்காலையிலே யே இவர் சிலகவிகள் பாடுவதுமன்றிச் சிலர் கேட்டு க்கொள்ளுதலின் பேரில் பொம்மைக்கலியாண முத லிய கலியாணங்களுக்கு நலங்குப்பாடல் சோபனப் பாடல் முதலிய பாக்கள் வேடிக்கையாகவும் வியப் பாகவும் பாடிக் கொடுப்பர். அவரது ஆசிரியர் அவை களைக் கேட்டு மிகமகிழ்ச்சி யடைவர்.

அக்காலத்தில் தாம் நேசராகப் பாராதிருந்த தமது பெரியதாயின் புத்திரரான அடைக்கலம்பி ள்ளை யென்பவரைச் சந்தித்தபோழ்து.

விருத்தம்.

சீர்பெருகு ஞானத் தாயா முடைக்கல அன்னுகருணைத் தியாகராவாக, சீர்பெருகு தின்கருகக் கணமேவிதே ளீன்ப மிகு தீயநாளும், ஒருதாரத்தனிற் பிறவாதசேடமோன்று மாமணியு மொளியும்போல, நேர்படவே நிலைநிற்குமெந்நா ளு நம்மிருவர் நேசந்தானே.

என்று ஓர் கவிபாடினர்.

விளையும்பயிர் முளையிலேயே தெரியுமென்பதுபோ ல இவர்பாலியத்திலேயே படிப்புவிஷயத்தில் அல் லும்பகலும் தமது சிந்தையை நாட்டித் தமதுவாழ் நாளை ஓர் நிமிட முதலாய் வீணாக்காமல் தமிழிலும் இங்கிலீஷிலுமுள்ள அநேக புராதன கிரந்தங்களை யெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்தும், அடிக்கடி பலவித்வ ஜனர்களோடு சம்பாஷித்தும் வருவார், கடவுளது திருவருட் கடாக்ஷத்தால் சிறுபருவத்திலேயே கவி பாடும் வரம் இவருக்கமைந்திருந்தது.

" கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக."

என்ற திருக்குறளின்படி எந்த நூலை யெடுத்தாலும் பூரண முயற்சியோடும் ஆழ்ந்த கருத்தோடும் ஆதி யோடந்தமாக ஐயந் திரிபற வாசிப்பதும் அங்ஙனம் வாசித்த பின்னர் அந்நூல்களிலுள்ள சன்மார்க்க நெறிகளைமனத்தின் கண் ணிலைநிறுத்திக்கொள்வதும் அந்நெறி தவறா தொழுகுவதும் இவ்விற்பன்னரது மாறாத வழக்கமா யிருக்கும்.

இரண்டாம் அதிகாரம்.

உத்தியோகங் கிடைத்ததும், அதில் நடந்த வரலாறும், உத்தியோகம் போனதும், நேரிட்ட பல இடையூறுகளும், மறுபடி வேலை கிடைத்ததும், மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களைச் சந்தித்ததும், அவர்பாடிய பாடல்களும், முன்சீப்வேலைப் பரீக்ஷைகொடுத்ததும்.

இவருக்கு 22-வயது நடக்கும்போது 1848-வருஷத்தில் திரிசிராப்பள்ளியில் பிரின்சிபால் சதர் அமீனாயிருந்த மேஸ்தர் கார்டன் துரை யென்பவர் இக்கலைவலோரின் கல்வித் திறத்தை மதித்து தமதுகோர்ட்டில் இவரை ரிக்கார்டுகீப்பர் உத்தியோகத்தி லமர்த்தினர். அந்தவேலையில் இரண்டுவருட மிருந்தபின்பு 1850-ம்வருடத்தில் டை திரிசிராப்பள்ளி டிஸ்டிரிக்ட்கோர்ட்டில் பவுன்தாரி டிரான்ஸ்லேட்டர் வேலைகாலியா யிருந்தது. அவ்வேலைக்காக அநேகருடன் இவரும் அப்ளிகேஷன் செய்துகொண்டார். அப்போழ்து டி. ஜட்ஜாயிருந்த மேஸ்தர் பாயிலோ துரை யென்பவர் எல்லாரையும் பரீக்ஷித்து இந்நிபுணரைத் தெரிந்தெடுத்து இவருக்கு அந்தத் திரான்ஸ்லேட்டர் வேலையைக்கொடுத்தார். அவ்வேலையைத் திருப்தியாக நடத்திவந்ததால் அந்த ஜட்ஜியினும் பின்வந்த பல துரைகளாலும் அபிமானம் பெற்றுமிகப் பிரபலமடைந்து வந்தனர்.

இவர் டிரான்ஸ்லேட்டரா யிருந்த காலில் அந்த டி. கோர்ட்டில் டிரான்ஸ்லேஷன் வேலையதிகமாயி

ருந்ததால் தம்மாலெழுதச் சாத்தியப்படாமல் தாம் சொந்தத்தில் சம்பளங்கொடுத்து ஓர் ரைட்டரை வைத்துக் கொண்டு டிரான்ஸ்லேஷன் சொல்லி எழுதி வைப்பது வழக்கம். இவ்வகையாகப் பகல் முழுவதும் கோர்ட்டில் வேலை பார்த்து வீட்டுக்கு வந்த பின்பு இரவில் நெடுநேரம் கிரந்தகாலக்ஷேபஞ் செய்தும் அநேக மாணாக்கருக்கு இங்கிலீஷ் பாஷை கற்பித்தும் வருவார்.

அக்காலத்தில் டை. டி. கோர்ட்டில் கிரிமினல் கேசுகள் விசாரணையாகும்போது, ஜட்ஜியின்கூட காஜியாருமிருந்து பத்துவாக்கொடுப்பதும் ஜட்ஜியின் அபிப்பிராயத்துக்கு காஜியார் அபிப்பிராயம் வேறுபட்டால் அப்பேர்ப்பட்ட கேசுகளை டிரான்ஸ்லேஷனுடன் சதர்க்கோர்ட்டாரவர்களுடைய தீர்மானத்துக்கனுப்புவதும் வழக்கம்; அந்தக்காலத்தில் இந்துக்களுக்கும், மகமதியர்களுக்கும் கலகமுண்டாகி அநேக கிரிமினல் கேஸ்கள் டி. கோர்ட்டுக்கு ரிபோராகி யிருந்தன. அப்பொழுது அநேககேஸ்களில் ஜட்ஜியின் அபிப்பிராயத்துக்கு காஜியார் அபிப்பிராயம் வேறுபட்டமையால் அக்கேசுகளைச் சதர்க்கோர்ட்டுக்கனுப்புவதற்காக அவைகளைச்சார்ந்த சகலநடபடிக்கைகளையும், இங்கிலீஷில் டிரான்ஸ்லேஷன்செய்து அவைகளைப்பார்த்து ஜட்ஜ் சயன் செய்வதற்காக ஜட்ஜியினிடத்திற் கொடுபட்டிருந்தன. அப்போது ஜட்ஜா யிருந்த மேஸ்தர் டேவிட்ஸன் துரையென்பவரை வேறே டிஸ்டிரிக்டுக்கு மாற்றிவிட்டதால் அந்தடிரான்ஸ்லேஷன் ரிகார்ட்ஸ்களைத் தாம் கூடக் கொண்டுபோய்ப் பார்வையிட்டு சயன்செய்தனுப்பு

வதாக எடுத்துக் கொண்டு போன ஷெ. ஜட்ஜு அவைகளை யனுப்புமுன் ஏதோ சிக்குக் கண்டு திடீரென்று இறந்து போய்விட்டார்.

சதர்க்கோர்ட்டுக் கனுப்பியிருந்த கிரிமினல் கேஸ்களின் கியாலண்டரைப் பார்வையிட்ட சதர்க்கோர்ட்டாரவர்கள் தங்களுக்கு ரிபர்செய்திருப்பதாகக் கியாலண்டரில் கண்டிருக்கிற கேஸ்களுக்கு டிரான்ஸ்லேஷனுடன் ரிகார்ட்ஸ்களை யனுப்பவில்லையென்றும், அது யாருடையபிசகென்றும் டிஸ்டிரிக்ட்டுக் கோர்ட்டாரைக் கேட்டார்கள். அப்பொழுது டி. ஜட்ஜாகவந்திருந்த மேஸ்தர், கிரின்வே துரை யென்பவர் கொஞ்சகுண முள்ளவரானதால் நடந்த சங்கதிகளை நன்றாய் விசாரிக்காமலே அது டிரான்ஸ்லேட்டருடைய பிசகென்றும் அந்தப்பிசகுக்காக அவரை வேலையிலிருந்து தள்ளும்படி செய்திருப்பதாகவும் சதர்க்கோர்ட்டுக் கெழுதிவிட்டார். அக்காலத்தில் மேஸ்தர் பிளாண்டு என்றொரு சப்ட்டுஇஸ்தியன் ஜிஸ்தாராயிருந்தார். அவர்பயந்த சுபாவமுடையவரானதால் அவரும் வாஸ்தவமான சங்கதிகளை ஷெ. ஜட்ஜுக்குத் தெரிவிக்கவில்லை. பிறகுநடந்த விர்த்தாந்தங்களை யெல்லாம் ஆதியோடந்தமாக விவரித்து ஷெ. நிபுணர் சதர்க்கோட்டுக்கு அப்பீல்செய்து கொண்டார். அதை மெம்பெர்களாகிய சதர்க்கோர்ட்டார் கவனிக்கவில்லை. அத்தருணத்தில் வேலைபோனவிசனத்துடன் பல இக்கட்டுகளு நேரிட்டதாய் இருமலென்னும் ஓர் கொடியவியாதியும் ஷெ. நிபுணரிடத்தில் உறவாய்க்கொண்டிருந்தது. ஓர்நாளிரவில் இவர்படுக்கையிலொருகில் எவ்விதமாகவோ ஓர்சிறுசர்ப்பம்வந்து இவரைத்தீண்டிவிட்டது. பிறகு அநேக அவுஷதப் பிரயோகங்களால் அவ்விஷமிறங்கி யனுகூலமாயிற்று. இவரது பண்டி சவாரி போம்பொழுது குடைக்கவிழ்ந்து உடைந்து போய்விட்டது. திடீரென்று இவரது பண்டிமாட்டுக்கு சிக்குக்கண்டு ஓர்மாடு இறந்து போயிற்று. இடவிளைகாலில் இடறுவதுபோல இவருக்குத் துன்பத்தின் மேற்றுன்பமாகப் பல இடையூறுகள் சம்பவித்தன. இத்துன்பங்களை எல்லாம் பொறுமையோடு சகித்துக்கடவுள் மீது பற்பலஸ்தோத்திரப் பாடல்கள்செய்து கடவுளைஸ்தோத்திரித்துக் கொண்டிருந்தனர். இவரது பிதா முந்தியே காலஞ்சென்றுவிட்டார். இவரது மாதா மிருத்தபுண்ணியவதி, சுவாமியின்மீது அதிக பக்திசாலி, குடித்தனக்காரியங்களில் மகாபுத்திசாலி, இவரதுதமக்கை ஞானப்பூ அம்மாளென்றொரு குணவதி, அந்தம்மாளைக் கற்புக்கனிகலமென்றும், கன்னியர்க்கரசியென்றும், பொறுமைக் குறைவிடமென்றும், புண்ணியப் பொக்கிஷமென்றும் புகலலாம். இவர்களுடைய இடைவிடாத மன்றாட்டினால் கடவுளுடைய இரக்ககாலம்வரச் சமயமாயிற்று. சதர்க்கோட்டுக் கெழுதிக்கொண்ட அப்பீலுக்கோருத்தரவும் பிறவாதிருந்ததால் மறுபடியும் ஓர்விண்ணப்பம் எழுதிச்சதர்க்கோட்டுக் கனுப்பினர். அச்சமயத்தில் ஷெ இறந்துபோன டேவிட்ஸன் துரையின் எஸ்டேட்டிலிருந்து மேற்படி டிரான்ஸ்லேஷன் முதலான ரிகார்ட்ஸ்களும் வெளியாயின. கடவுளது விசேஷகிருபையால் இவைகளை யெல்லாம் ஆலோசித்து ஷெயாருக்கு மறுபடியும் வேலைகொடுக்கும்படி சதர்க்கோர்ட்டார் உத்தரவுசெய்தார்கள்.

அக்காலத்தில் சுவிண்டன்துரை யென்றொருவர் டி. ஜட்ஜாயிருந்தார். அப்போது டிரான்ஸ்லேட்டர் வேலையிலிருந்த ஓர் ஸ்வட்டு சந்தியன் அவருக்கு வேண்டியவராயிருந்ததால், இவர் டிரான்ஸ்லேஷன் செய்யும் பொழுது சுயமாயெழுதுகிறதில்லை யென்றும், வேறொருவனைக் கொண்டு எழுதிவைக்கிறதென்றும், மேலும் இப்பொழுது இவர் அதிகசிக்காயிருப்பதாகவும், வேலைக்கேதகாதவரென்றும், பாரபக்ஷமாக சதர்க் கோர்ட்டுக் கெழுதினார். அதை ஆக்ஷேபித்து தகுந்த காரணங்களையு நியாயங்களையுங் கண்டு ஷை பிபுணரும் சதர்க் கோர்ட்டுக் கெழுதிக் கொண்டார். இவைகளை யெல்லாம் ஆலோசித்து வேலை கொடுக்க வேண்டிய தென்று மறுபடியும் சதர்க் கோர்ட்டார் உத்தரவு செய்தார்கள். அதையும் ஆக்ஷேபித்து ஷையார் அதிக சீக்காயிருப்பதாகவும் சதர்க் கோர்ட்டார் டி. கோர்ட்டாருடைய அபிப்பிராயத்தைச் சரியாய் மதிக்காவிட்டால் வேலைகள் சரியாய் நடவாதென்றும், ஷையாருக்கு வேலைகொடுக்கும்படி மறுபடியும் உத்தரவுசெய்கிற பக்ஷத்தில் அந்த உத்தரவு வருகிறவரையில் அவர் உயிருடனிருப்பாரென்பதுகூடச் சந்தேகமாயிருக்கிறதென்றும் ஷை டி. ஜட்ஜு சதர்க்கோர்ட்டுக் கெழுதினார். அதைப்பார்த்தவுடனே சதர்க்கோர்ட்டாரவர்களுக்கதிக கோபமுண்டாகி டி. ஜட்ஜு எழுதியது அசந்தப்பிச மென்றும் இவருக்குடனே வேலைகொடுக்கவேண்டியதென்றும், இன்னொருதடவை டி-ஜட்ஜு இப்படி யெழுதுவாரானால் அவர் வேலையைப்பற்றி கவனமென்றுக் கெழுதப்படுமென்றும், கண்டிப்பாக உத்தரவனுப்பினார்கள். இந்த உத்தரவைக்கண்டவு

டனே ஷை ஜட்ஜுக்கதிக வருத்தமுண்டாகி லீவு பெற்றுக்கொண்டு சீமைக்குப்போனார். போகும்போதே கப்பலில் இரத்த பேதி கண்டு இறந்துபோய்விட்டார். இதனால் அக்கிரமஞ்செய்கிறவர்களைக் கடவுள் தண்டிக்கிறாரென்பது பிரத்தியக்ஷமே.

அதன்பின்னர் மேஸ்தர் ஆரீஸ்துரை யென்றொரு மகானுபாவர் டி. ஜட்ஜாகவந்தார் அவர் ஷை சதர்க்கோர்ட்டாரவர்களின் உத்தரவுப்படி ஷை பிபுணருக்கு வேலைகொடுத்து அவரைமிகவும் பிரீதியாக நடத்திவந்தார்.

அக்காலத்தில் ஷை விற்பன்னர் தமதுஉத்தியோக வேலைமுடிந்தபின்பு சுவாமியின்மீது ஸ்தோத்திரமாகப்பல பாக்களும் பதங்களும் பாடிக்கொண்டு வருவர், ஓர் நாள் இவரைப்பார்க்க வந்திருந்தவரும் இவர் ஜனனதேசவாசியுமான, மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் அப்பதங்களிற் சிலதைப்பாடக்கேட்டு மிக்கானந்தமடைந்து,

"கலைபுகலும் பதமிலாக் கடவுள்கொளத் தமையடைந்
தோர்களிப்பகாருந், தொலைவிச்சுவைப் பதமுதவு வேத
நாயகவள்ளல் சூட்டுந்தூய, விலையில்பல பதத்துளொரு
பதத்துளொரு பதமுணர்ந்த மெய்ம்மையோரத், தலைமைய
வனிருபதமே பெறுவரவெரப்பதமுந் தரவல்லாரே."

என்று ஓர் பாடல்கூறினர்.

அதன்பின்னர் ஷை மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களால் ஷை விற்பன்னர் பேரில் குளத்தூர் ஐந்திணைக் கோவை யென்று 600-பாடலால் ஓர் பிரபந்தம் பாடி அரங்கேற்றப்பட்டது அப்பாடல்கள் மிக

வியப்பானவைக ளாதலால் அவைகளி லொரு பாடலை இங்ஙன மெடுத்துக் கூறுவாம்.

"கனியிற்பொலிபொழில் சூழ்குளத் தூரன் கரிசறுத்த
வனியிற்பொலியும் புகழ்வேத நாயகவள்ளலட்டு
றனியிற்கரும்புநிகரல் போலினிக்குதவலரிய
பனியிற்பொலிபிறைபோல் வளராநிற்கும்பான்மதியே."

"குலமேவியசகுணவேத நாயக்கோன் குறைநீர்க்
கலமேவிலங்கலமே விழிநீருங் கலங்கலமே
சலமேசலஞ்சலமே யொழியாததென் சஞ்சலமே
வலமேயுருவலமேயன்பர் தோளே மருவலமே."

இப்பிரபந்தத்தைக் கேட்டு மிகச் சந்தோஷித்துத் தங்கபரிசளித்தனர்.

அக்காலத்தில் திரிசிராமலைக்கோவில் விஷயமாக நேரிட்டிருந்த ஓர்பெரியவழக்கில் ஷெ. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள் வேண்டுகோளின்படி ஷெ. விற்பன்னர் எழுத்து மூலமாகப் பெருஞ் சகாயஞ் செய்ததைபற்றி ஷெ. பிள்ளையவர்களால்,

"மையேறுங்கண்ணி யொருபாகன்காரியமத்திலுதான்
பொய்யேயலமுங் கேதகைசமமாறுபொறையிலெனும்
மெய்யேயுருக்கொள் புகழ்வேதநாயகவித்தகன்றன்
கையேபுனைப்புகழ்வென் புகழ்வெறிலெக்கண்டுகொள்வே."

என்றோர்கவிபாடப்பட்டது.

அதற்கப்பால் 1856ம்-வருடத்தில் முன்சீப் முதலிய ஜட்ஜிவேலைக் கபேக்ஷிக்கிறவர்கள், டிப்புளோமாவென்னும் ஓர்பரீக்ஷை கொடுக்கவேண்டுமென்றும், அப்பரீக்ஷையை நடாத்தத் திறமுடைய சில டி. ஜட்ஜிகளுக்கு அப்பரீக்ஷாதிகாரங் கொடுபட்டு

யிருந்தது, அப்பொழுது கும்பகோணம் டி. ஜட்ஜாயிருந்தவராகியநிபுணரான மேஸ்தர் பிச்சாம்பூரையவர்களுக்கும் அந்தப்பரீக்ஷாதிகாரம் கொடுபட்டிருந்ததால் அவரிடத்திற்கு இந்நிபுணரும் இன்னும்பலரும் பரீக்ஷைக்குப்போனார்கள், அங்ஙனம் பரீக்ஷைக்குப்போயிருந்த 60, 70. பேர்களைப் பரீக்ஷித்து அவர்களில், இந்நிபுணரையும், அப்பொழுது இஸ்கூல் இன்ஸ்பெக்டராயிருந்து இப்பொழுது ஹைக்கோர்ட்டு ஜட்ஜாயிருக்கும் ஆனரேபிள். ஜஸ்டிஸ் முத்துச்சாமி அய்யரவர்களையும், அப்பொழுது டி. கோர்ட்டு ஷெரிஸ்தாராயிருந்து இப்பொழுது திவானாயிருக்கும் திவான்பஹதூர் ரெகுநாதராவ் அவர்களையும், தெரிந்தெடுத்து, இம்மூவருக்கு மட்டும் டிப்புளோமா வென்கிற சர்ட்டிபிகேட்டுகள் கொடுத்தார்.

மூன்றாம் அதிகாரம்.

முன்சீப்வேலை கிடைத்ததும், நீதிநூல், பெண்மதிமாலை முதலிய பிரபந்தங்கள் செய்ததும், ஷெ. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள் சம்பாஷணையும், அவரது பாடல்களும்.

அப்பால் இந்நிபுணருக்கு முன்சீப் வேலை கிடைத்ததும் ஓர் வியப்பான விஷயமானதால் அதையும் இதனடியில் கொஞ்சம் விவரிக்கிறேன்.

தரங்கம்பாடியில் டேனிஷ் கவர்ன்மென்று இங்கிலீஷ்க்காரர் சுவாதீனமான காலத்தில் 60 ரூபாய் சம்பளத்தில் ஓர்லோக்கல் ஜட்ஜாயிருந்தார். அவரு

க்கு 10,000 ரூ வரையில் வழக்குகள் பிடிக்க அதிகாரமிருந்தது. அந்த ஏற்பாட்டுப்படியே அந்தஜட்ஜுக்கு பிரின்சிபால் சதிரமீன் என்று பெயரிட்டு முன் ஏற்பாட்டுப்படியே 60 ரூ சம்பளம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. 1857 ௵த்தில் அந்தவேலையிலிருந்தவர் இறந்துபோய்விட்டதால் அந்தவேலைக்கு, டிப்புளோமாப் பரீக்ஷையிற் றேறியிருந்த, மேற்கண்ட மூவரையும் ஷை டி. ஜட்ஜு வினவினர். சம்பளங் குறைவாயிருக்கிறதென்பது பற்றி மேற்கண்ட முத்துச்சாமிஅய்யரவர்களும், ரெகுநாதராவ் அவர்களும் சம்மதிக்கவில்லை, இந்நிபுணர் சம்மதித்ததால் இவரைப்பற்றி டி. ஜட்ஜு சதர்க் கோர்ட்டுக்கெழுதினர். பழம் நழுவிப்பாலில் விழுந்ததுபோல அவர்கள் ஷை பிரின்சிபால் சதிரமீனென்பதை மாற்றி முன்சீபாகவே நியமனஞ்செய்து 100 ரூபாய் சம்பளமேற்படுத்தியிருப்பதாகவும், அதற்கு டி. ஜட்ஜு சிபாரிசு செய்தபடியே இந்நிபுணரை நியமித்திருப்பதாகவும் உத்தரவனுப்பினார்கள். அதையறிந்து முன்வேண்டாமென்ற இருவரும் கொஞ்சம் ஆலோசிக்கும்படி நேரிட்டது. அந்த உத்தரவுப்படி ஷை நிபுணர் 1857 ம் வருடத்தில் தரங்கம்பாடியில், டி. முன்சீபாக நியமனம்பெற்று சிலநாளைக்குப்பிறகு சீகாழி டி. முன்சீபாக நியமிக்கப்பட்டனர்.

அக்காலமாகிய 1858 ௵த்தில் ஷை விற்பன்னர் லோகோபகாரமாக சகலநீதிகளையுந் திரட்டி 44 அதிகாரங்களும் 400 செய்யுட்களு மடங்கிய நீதிநூலென்னுமோர் அருமையான பிரபந்தஞ்செய்து அதை 1859-௵த்தில் அச்சிட்டனர். அப்பிரபந்தம், சென்னை, புதுவை, திரிசிரபுரம், பெங்களூர், யாழ்ப்பாணம், முதலியபல விடங்களிலுள்ள 56 வித்வசிரோமணிகளாற் புகழப்பட்டு வாசாமகோசரமாக ஸ்துதிகவிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அப்பிரபந்தத்திற் கூறியிருக்கும் நீதிகளும், கற்பனையலங்காரங்களும், பற்பல விநோதங்களும் அபரிமிதமானவைகள், அந்நூல், "சுருங்கச்சொல்லல், விளங்கவைத்தல், நவின்றோர்க்கினிமை, நன்மொழிபுணர்த்தல், ஓசையுடைமை, யாழமுடைத்தாதல், முறையின்வைப்பே, யுலகமலையாமை, விழுமியது பயத்தல், விளங்குதாரணத்தது," என்னும் பத்தழகும் வாய்ந்தது, ஷை பிரபந்தம், பின்னும் 200, பாடல்களால் விஸ்தரிக்கப்பட்டு 600, பாடல்களாக்கி 1860-ம் வருஷத்தில் இரண்டாவது பதிப்பாக அச்சிட்டுப் பிரசித்தஞ் செய்யப்பட்டது.

ஷை விற்பன்னர் சீகாழியில் முன்சீபாயிருந்தகாலத்தில் அங்கு விஜயஞ்செய்திருந்த ஷை மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள், பலர்வேண்டுகோளின்படிக்கும், ஷை விற்பன்னரின் தேவையேற்கொண்டும், காழிக்கோவையென்றோர் பிரபந்தஞ்செய்து அரங்கேற்றினர், அதற்குச்சான்றாகச் சிலசாற்றுக்கவிகள் ஷை விற்பன்னரா லியற்றப்பட்டன, அவைகள் வியப்பாகவுங் கற்பனை நயமுள்ளவைகளாகவுமிருந்தலால் அக்கவிகளை இதன் முடிவில் சேர்த்திருக்கிறது, அத்துதிகவிகளைக் கேட்ட ஷை மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களால்.

"நாட்டுக்கு நல்லகுளத்தூர் வேதநாயக கன்னுமமாலே,
வீட்டுக்குவாயிலெனுங் காழிக்கோர் கோவையெனை விளம்

டச்செய்து, எட்டுக்குமடங்காத அதிகவியல் சொற்றனை
கின்னியற் பாட்டின்னோர், யாட்டிக்கு நான் செய்ததொன்
றேயல் செய்தாலும் பற்றுதன்றே."

என்று அதிகவிக்கோர் அதிகவிக நடப்பட்டது.

அதன் பின்னர் 1860ம்-வருஷத்தில் மாயூரம், டி.
முன்சீபாக நியமனம்பெற்று நீதிநூலரசியல்
பென்கிற அதிகாரத்திற் சொல்லியிருக்கிற பிரகாரம்
நீதியில்வழுவாது நியாய பரிபாலனஞ் செய்து வந்தனர்,
அவ்வளம் நடாத்திய நீதியின் றன்மையை இன்னும்
புகழாதாரில்லை, மேலும் அநேகருக்குப் பற்பல வே
லைகள் செய்து கொடுத்து, பல ஏழைக் குடும்பங்
களைப் பாதுகாத்து வந்தார். தமது சுற்றத்தார்களில்
அநேகரைச் சம்ரக்ஷணை செய்து கிறிஸ்து மார்க்க
த்திற் சேர்ப்பித்து முன்னுக்குக் கொண்டு வந்தார்.
அக்காலையில், தாம் செய்வதெல்லாந்தீங்கு, நினைப்ப
தெல்லாம் தப்பு, பேசுவதெல்லாம் வம்பு, சொல்
வதெல்லாம் பொய், என்றுமோர் கீர்த்தனையில் வேத
விற்பன்னர் பாடியதைக் கேட்ட புலவர் பிரானா
மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை யவர்களால்,

"மன்னருளவதானமானம் வழுவாமலைய கூட்டாத்
திப், பின்னமொரு மறங்கடிந்த வேதநாயக சகுனபெரியாய்
காரும், கன்னமுறங் கொள்ளிகொண்டு மியலினைப் பொ
ய்யதுவினமு கவிவாய்மையுள், முன்னாஞ் சுவைப்பவரை
முனிவாரோ முனிவரோ மொழிவாய்மெய்."

என்று ஓர் கவி சொல்லப்பட்டது.

அப்படி முன்சீபுவியாரஞ் செலுத்து நாளில் ஓர்
வருடம் கொடிய பஞ்சமுண்டாகி அநேக ஏழைகள்
பசி பிணியால் வருந்தினமை கண்டு தமது சாகைச்

கருகில் கஞ்சித் தொட்டி யொன்றேற்படுத்தி அநே
கநாளொன்றுக்கு 1,000க்கணக்கான ஜனங்களுக்கன்
னதானஞ் செய்து ஏழைகளைச் சம்ரக்ஷித்ததுமன்
றி அக்கொடிய பஞ்ச மகலும்படி கடவுள் மீது ஓர்
கீர்த்தனமும் பாடி அப்பஞ்ச நோயைப் பஞ்சாகப்
பறக்கடித்த புண்ணிய வானரு மியவர், அக்கீர்த்த
னையை சர்வ சமய சமரசக் கீர்த்தனை யென்கிற பு
த்தகத்திற் காணலாம்.

1862௵த்தில் 1805௵ முதல் 1861௵ வரை
யில் இலைமறை காய்போல் இங்கிலீஷ்ப் பாஷையிலி
ருந்த சதர்க்கோர்ட்டுத் தீர்ப்பு களில் முதலான
வைகளைத் திரட்டி லோகோபகாரமாக யாவருக்கு
மெளிதிற் புலப்படும்படி தமிழில் சங்கிரகமாக மொ
ழிபெயர்த்து ஓர்கிரந்தஞ்செய்து அக்கிரந்தத்திற்குச்
சித்தாந்த சங்கிரகமெனப் பெயரிட்டு அச்சிட்டுப்
பிரசித்தஞ்செய்தனர், அக்காலத்தில் இங்கிலீஷ் தெ
ரிந்த வக்கீல்கள் அதிகமாயில்லாததால் அநேகருக்கு
அக்கிரந்தம அத்தியந்த பிரயோசனமாகவும் பெருந்
தனமாகவு மிருந்ததால் அனைவராலும் புகழப்பட்
டது, அதற்குப்பிறகு தான் அதைவழியாகக் கொ
ண்டு சிலர் ஹைக்கோர்ட்டுத் தீர்ப்புகளைச் சுருக்கித்
தமிழிலெழுதிவருகிறார்கள். அதன்பின்பு 1862,1863
இந்தவருடங்களிலுள்ள ஹைக்கோர்ட்டு சித்தாந்த
ங்களையும் தமிழில் சங்கிரகப்படுத்தி 1864ம்-வருஷ
த்தில் ஓர் புத்தகமாக அச்சிடப்பட்டது.

அதன்பின்னர் 1869ம்-வருஷத்தில் பெண்கள் வா
சிக்கவேண்டியது அவசியமென்பதைப்பற்றியும், அவ
ர்கள் நடக்க வேண்டிய ஒழுக்குகளைப் பற்றியும், அ

வர்களை நடப்பிக்க வேண்டிய கிரமத்தைப்பற்றியும், பெண்மதிமாலையென்றோர் காவியம் சிறுகண்ணிகளாகவும், வசன நடையாகவும் விநோதரசமாகச் செய்யப்பட்டு அச்சிடப்பட்டது. அதை மாதிரிகையாகக் கைக்கொண்டு தான் பெண்களுக்குக் கல்வி ஆவசியகமென்று சிலரெழுதுவது மன்றி ஆங்காங்கு பெண் பாடசாலைகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன 1870ம்-வருஷத்தில் அதை விஸ்தரித்து 2-வது பதிப்பு அச்சிடப்பட்டது. அக்காவியத்தைத் திருட்டுத்தனமாகவுந் தப்புந் தவறுமாகவும் சிலர் அச்சிட்டு விற்று வருகிறார்கள்.

நான்காம் அதிகாரம்.

முன்சீபாயிருந்த காலத்தில் நடந்த விர்த்தாந்தங்களும், பென்ஷியன் பெற்றுக்கொண்டதும், அதற்கு பின் பாடிய்கவிகளும், செய்த பிரபந்தங்களும்.

மேற்படி விற்பன்னர் முன்சீபாயிருந்த காலத்தில் மிகவும் பரிசுத்தராகவும் நியாயபரிபாலனஞ்செய்வதில் நீதிதவறாத நிபுணராகவு மிருந்ததால், அக்காலத்தில் டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜுகளாயிருந்த துரைமார்கள் இவரிடத்தில் அதிக அபிமானம்வைத்து இவரை மிகமதிப்பாக நடாத்திவந்ததுமன்றி இவரை பஸ்ட்கிளாஸ் முன்சிப்வரையி லுயர்த்தி சப்ஜட்ஜு வேலைக்குத் தகுந்தவரென்றும் கவர்ன்மென்டுக்கு சிபாரிசுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. மேலும் இந்த டிஸ்டிரிக்டில்

மற்ற முன்சீப்க் கோர்ட்டுகளிலுள்ள சில வழக்குகளைச் சிலகாரணங்கள்பற்றி இந்த மாயூர முன்சீபுக்கு ரிபர்செய்தால் நியாயங்கிடைக்குமென்று சிலகட்சிக்காரர்கள் டி. கோர்ட்டில் மனுக்கொடுப்பதும், அப்படியே இந்தப்படிபரிடம் அக்கேசுகளை ரிபர்செய்வதும் வழக்கமாயிருந்தது. இந்தக்காரணங்களால் உள்ளதைச் சொன்னால் நொள்ளைக் கண்ணனுக்கு கோபமாமென்பதுபோல இக்கனவான்பேரில் சில முன்சீபுகளுக்குப் பொறாமையும் வருத்தமு முண்டாகிக் கொண்டிருந்தன. அப்பால் 1872-ம் வருஷத்தில் (மே-ஹெல்சன்) துரை இந்த டி. ஜட்ஜாகவந்தார். ஜட்ஜுகள்வந்து இவர் யோக்கியதையை அந்த ஜட்ஜுகளையறிந்தபின்பு அவர்களைச் சந்திப்பது இவருடைய வழக்கமாதலால் ஷை ஜட்ஜுவந்தவுடனே யவரைப்போய்க்காணவில்லை, அச்சமயத்தில் ஏற்கனவே பொறாமையுற்றிருந்த சிலர் இக்கனவான்பேரில் சிலகோள்வார்த்தைகளை ஷை ஜட்ஜிடத்தில் தெரிவித்ததன்பேரிலோ அவர் தம்மைவந்து காணவில்லையென்கிற கோபத்தினாலோ இவர்கோர்ட்டை இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்வதற்காக திடீரென்று ஷை ஜட்ஜு புறப்பட்டுவந்தார் அக்காலத்தில் இக்கனவான் கொஞ்சந்தேகசவுக்கிய மில்லாதிருந்ததால் சிலநாள் சரியாகக்கோர்ட்டுக்குப் போகாமலு மிருந்தார், அப்பொழுது இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்ததில் கோர்ட்டில் உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்தவேலைகளில் சிலகுறைகளிருந்ததாகவும் அவைகளை இவர் கவனிக்காமலிருந்தது பிசகென்றும் சிலரிமார்க்குகள் செய்து கொண்டுபோய் அவைகளைப் பற்றி முகாந்தரமெழுதும்படி உத்தரவனுப்பினார். அதற்குத்தக்கமுகாந்தரமெழு

தியனுப்பியபின்பும் அவைகளைப்பற்றி சோதனைவிசாரி க்கவேண்டுமென்றும், கோர்ட்டு உத்தியோகஸ்தர்களுடன் டி. கோர்ட்டுக்கு வரும்படிக்கும், உத்தரவனுப்பினார் அப்பொழுது இவர் கொஞ்சம் சீக்காயிருந்ததால் உத்தியோகஸ்தர்களை மட்டுமனுப்பினார், அதன்பேரிலும் ஷை ஜட்ஜிக்குக்கொஞ்சம் வருத்தமுண்டாகிக் கட்டாயம் வரவேண்டுமென்று மறுபடியும் உத்தரவனுப்பினார். அதற்கும் போகாமல் தாம் சீக்காயிருப்பதைப்பற்றி சிக்கு சர்டிபிகேட்டு வாங்கியனுப்பினார் அதற்குப்பிறகு அவருக்கதிக ஆத்திரமுண்டாகி இவர்பேரில் அநேக சார்ஜுகளை யேற்படுத்தி இவரை வேலையைவிட்டு நீக்கவேண்டுமென்று ஹைகோர்ட்டுக்கெழுதினார், அந்தப்படி ஹைகோர்ட்டிலும் உத்தரவாகிவிட்டது, அப்பால் எல்லாவிபரங்களையுங் கண்டு ஹைகோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்து கொண்டதின்பேரில் அவர்கள் ஆதியோடந்தமாக எல்லாவற்றையும் ஆராய்ச்சிசெய்து (இன்சபார்டினேஷன்) அதாவது அப்பீரியருடைய உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படியாதிருந்தது மட்டும் பிசகென்றும் மற்றசார்ஜுகளெல்லாம் உபயோகமற்றவைகளென்றுந் தீர்மானித்து பென்ஷியன் வாங்கிக்கொள்ள இஷ்டமாவென்று ஹைகோர்ட்டார் இவரைக்கேட்டார்கள், இவரும் அக்காலமிருந்த தமது தேகஸ்திதியைநோக்கி அப்படியே பென்ஷியன்வாங்கிக்கொள்வதாகச் சம்மதித்ததின் பேரில் பென்ஷியனுக்கு சிபாரிசுசெய்யும்படி டி. ஜட்ஜிக்கு உத்தரவனுப்பினார்கள். அதன்பேரிலும் சிலவிரோதங்களை டி. ஜட்ஜி எழுதினார், அவைகளையெல்லாந் தள்ளிவிட்டுக் காருண்யமுள்ள ஹைகோர்ட்டாரவர்களே பென்ஷியனுக்காக கவர்ன்மென்றுக்குச் சிபாரிசுசெய்து பென்ஷியன் கிடைக்கும்படி செய்தார்கள், மாதம் ஒன்றுக்கு நூறுரூபாய் பென்ஷியன்பெற்றுவந்தனர், அதற்குப்பின் பாடியகவிகள்.

கலித்துறை.

தரைநீங்கின உத்தியோகத்தைக் கைவிட்ட தன்மையினும்
திரைநீங்கினம் பன்றியர்க்குள காலச்சிறுமையுறும்
குறைநீங்கினத்துட்டர் கூட்டமுநீங்கினங்கூடுந் துன்பப்
பொறைநீங்கின தங்கறை நீங்கினமகிழ் பூண்ணுநெஞ்சமே. (1)

தண்டுகொண்டோட்டினும் போகாமனமைத் தரிசிக்க
வே, பண்டுவைத்தோசின்ற தாங்குலமைத் துப்பரித்தளைத்
துக், கின்றுமின்றுஞ் சொல்லி வாராதிருந்தனர் செய்கை
யெல்லாங், கண்டுகொண்டோ மிலிருந்தொண்டு கொண்
டோகங் கடவுளுக்கே. (2)

வீடுகிலங்கள் பொருளெவிற்பாதிக்கு பேதினியில்
நீடுமொண்சான்மெய்மை யோர்சானுகரிகித்தம் விற்று
நாடுமரசர்க் கடிமையென்றே முன்புநாக்கொடுத்த
வடுநீங்கிட்டதன்றோ உத்தியோக மிழந்ததுவே. (3)

சனத்திலே பிறந்தோனிறையாய் வசிகொண்டுமது
பானத்திலே பரிதானத்திலே கைபழுதியவ
மானத்திலேருக்குந் தோர்க்கதிகாரம் வழங்கிலென்
ஞானத்திலேசிறந்தோரை யெல்லாந்தள்ளி கைவிட்டனே. ()

அழையாமல் முன்வருவோ ரெப்பொழுது மிங்கழைத்தும்வ
ரார், கழையாமெனவின்சொல் கூறியவர்வன் சொல்கற்றுக்
கொண்டார், பழையார் கமையறியாராயினு ரிப்படியுமாம்,
பிழையாதெனி னுத்தியோகத்தைக்கைவிட்ட பேறிதுவே, ()

ஒருநாளுமே புலைப்பாராதிரோமுனை யுற்றுநோன்
திருநாள் மற்றியாவும் வெறுநாளெனமுன்பு செப்பியவ
ஒருநாள்பல சென்றும் பாராதிருந்தனர் அன்புடனப்பால்
வருநாளவர்க்குக் குருநாளென்றாயதென்மாயநெஞ்சே. (6)

நீருள்ள மட்டுங்குளநாடும் பக்கிநிகர்மடவார்
சீருள்ளமட்டுந் தொடர்வாருத்தியோக விலாக்கியமாம்
பேருள்ளமட்டுமுறவாடிப் பின்புபிரிகுவோர்
பாருள்ளமட்டும் பதிச்சுவைதாங்கிய பாதகமே. (7)

விருத்தம்.

தேமிருந்த தொழிலொன்றே தொலைந்ததன்றியதிலொ
ரூக்கஞ்சுகங்களோடு, காமிருந்தோ முறையாட நாவுமிருந்த
துபழைய கட்சிமேருந், தாமிருந்தார் அவர்கடக்கத்தாரு
மிருந்தன நிதமுந் தடையொன்றின்றித் தேமிருந்தநம்வீடு
திறந் திருந்துமவர்வாராச் செய்கையென்னே. (8)

தாயிலன்புடைய நின்னைத் தரிசித்தல் சாலும்வேறு
கோயிலென்குளமேனென்றேர்க்கூட்டிவிட்டவாரார்முன்னம்
வாயிலே யரியாகல்லோர் வந்தின்னே நன்னாளுற்றோர்
ஆயினுத்தியோக நீப்பாலறிந்தன முலகையம்மா. (9)

வெண்பா.

அருங்கால் பதவியகற்றல் போற்பாரில்
ஒருங்காவதிகார மோய—நெருங்கிவருந்
துட்டரெலா நம்மைவிட்டுத் தூரவகன்றார் நம்பால்
சிட்டரெலாம் வந்தார்தெரிந்து. (10)

ஆதிமையர் சுப்பய்யரப்பய்ய ரென்றுபய
வாதிமையராக வருவோர்பே—ரோதிய
பன்றுன்கழித்தேன் பரனையுன்றுடயினி
என்காறும்பேசவரா. (11)

அதன்பின்னர் திருவருண்மாலை, திருவருளந்தாதி, தேவமாதா அந்தாதி எனை 3. காவியங்கள் செய்து 1873-௵த்தில் அச்சிடப்பட்டன, அவைகள் மிகவு மபக்திக் குரியவைகளாகவும் வேதசரித்திரங்களடங்கியவைகளாகவு மிருக்கின்றன. அதன்பின்புசென்னைக்கடுத்த பெரியபாளையத்திலுள்ள பெரியநாய

கியம்மன் கோவிலுக்குப்போயிருந்த சமயத்தில் ஓர் நண்பர் கேட்டுக்கொண்டபடி மேற்படி யம்மன்பேரில் ஓர் பதிகம்பாடி அரங்கேற்றி அச்சிடப்பட்டது. அதுமிக உருக்கமும் அலங்காரமும் பொருந்தியது.

அதற்கப்பால் தாம் கேட்கிலும் பற்பல சமயங்களிற் பாடிவந்த பொதுக்கீர்த்தனங்களுடன் புதுவர்ண மெட்டில் பல புதுக் கீர்த்தனங்களுஞ் செய்து 200-கீர்த்தனங்க ளடங்கிய ஓர் கிரந்தமாக்கி சர்வ சமயசமரசக்கீர்த்தனைக ளென நாமகரணஞ் சூட்டி 1878-வருஷத்தில் அச்சிடப்பட்டது அதின் சொற்சுவை பொருட்சுவை முதலிய சிறப்பு யாம் கூறுந் தரத்ததன்று அச்சுவைகளை அதைவாசிக்குங் கற்றோர்களே யுணர்வார்கள்.

1876-௵த்தில நூதன கற்பிதமாகவு மகாசாதுரியமாகவும் பிரதாபமுதலியார் சரித்திரமென்றுஓர் பெருங்காவியம் வசனநடையாக எழுதி அச்சிடப்பட்டது அவ்விதமான வசனகாவியம் அதற்குமுன்னுமில்லை பின்னுமில்லை யென்பது யாவருக்குந்தெரிந்தவிஷயமே அது பிறகு 1885-௵த்தில் இரண்டாவது எடிஷனாக அச்சிடப்பட்டது. 1887-௵த்தில் சுகுணசுந்தரி சரித்திரமென்றோர் காவியம் வசன நடையி லெழுதி அச்சிடப்பட்டது. அதுவும் மிக அருமையான வசன காவியமே.

பின்னும் கிறீஸ்துமத சம்பந்தமாக பலசமயங்களிற்பாடியிருந்த பலகீர்த்தனைகளைத் திரட்டிச் சத்தியவேதக் கீர்த்தனைக ளெனப் பெயரிட்டு அவைகளையும், தேவ தோத்திரமாகவும் உருக்கமாகவும்,

3

சிலகவிகள் யமகமாகவும், செய்திருந்தபாடல்களுக் குத் தேவதோத்திரமாலை யெனப்பெயரிட்டு அவை களையும், தயாபரக்கண்ணி, கொச்சகப்பா வென்பா முதலிய தனிப் பாடல்களையும், சேர்த்து ஒர்புத்தக மாக 1889-ம்வருடத்தில் அச்சிட்டனர்.

ஐந்தாம் அதிகாரம்.

மத்திய காலங்களில் நடந்தவரலாறும், ஷை. விற்பன்ன ராலும், பலவித்வான்களாலும், பாடியபலபா டல்களும், ஷை விற்பன்னர் காலஞ் சென்றதும், பின்வரலாறும்.

திருவாவடுதுறைப் பண்டாரச் சன்னிதியாயிருந் த மகாபரிசுத்தரும் கல்விமானுமாகிய சுப்பிரமணி யதேசிக ரவர்கள் ஷை விற்பன்னரின் கல்விப் பிரதா பங்களைக் கேள்வியுற்றுப் பார்க்க வேண்டுமென்கிற அவாவினால் அவ்விட மிருந்த ஷை மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை யவர்களையனுப்பி ஷை விற் பன்னரைத் தமது மடத்திற்கோர்தடவை யழைத் து வரவேண்டுமென்று கருதினார். அவ்வித்துவான்வ ந்தகாலையில் ஷை விற்பன்னர். பிரமனிருந்த பதியா கிய திருவாவடுதுறையில் வசிக்கின்ற சுப்பிரமணி யதேசிகனாகிய மெய்ஞ்ஞான மலையே, யாவராலும் புகழ்பெற்ற உனது புலவனாகிய மீனாட்சிசுந்தரம்பிள் ளை யென்பவர் சொல்வதைக் கொண்டு சகலமுந் தெரியவரும், நீ எப்பொழுது மெனதுள்ளத்திற் குடி

கொண்டிருக்கிறா யெனவும், என்னைவிட்டுப் பிரியச் சற்றுஞ் சம்மதிக்க மாட்டா யெனவும், நான் துணி வுற்றிருக்க, நீ இப்பொழுது வான்கோமுத்திப்பதியா கிய திருவாவடுதுறையி லிருப்பதாக அந்த மகாவி த்வான் பொய் சொல்லவுங் கற்றுக் கொண்டா னென் றுங்கருத்தை யமைத்து,

“விதியிருந்த பதியெனுஞ்சுப் பிரமணிய தேசிகமெய்ஞ் ஞானக்குன்றே, துதியிருந்த நின்புலவன் சொல்வழியே பல்வழியுந் தோன்று நீயென், மதியிருந்தாய் பிரிந்திடவு மனம்பொருந்தா யெனவிருந்தேன் வான்கோமுத்திப், பதி யிருந்தா யெனவந்த மாபுலவன் பொய் சொலவும் படித் தான்மாதோ”

என்று ஓர் கவிசெய்தனுப்பினர். அதைக் கண் ணுற்ற ஷை பண்டாரச்சன்னிதி யவர்கள் அத்தியந்த சந்தோஷ முற்று நேரகப்பார்க்க முன்னினுமதிக அவாவுடையராய்த் தாம் துலாமாதம் அமாவாசை கிரகண காலத்தில் ஸ்நானத்திற்காக மாயூரத்திற்கு வருவதாகவும் துறவறத்தி லிருக்குந் தா மில்லறத் திற் சேருதல் கூடாத காரணம் பற்றித் தாமிறங்கு மடத்தில் வந்து தம்மைப் பார்க்கவேண்டுமென்றுந் தெரிவித்தனர்.

அற்பவாழ்வுடைய என்வீட்டில் எங்கேபார்த்தா லும் நீயிற்றிருக்க, இல்லறவாழ்க்கையை நீத்துத் துறவறத்தை மேலாகக் கைக்கொண்ட நீபிறரில்லத் தின்கட் செல்லச்சற்றும் விரும்பா யென்பது பொய் யேயென்னுங் கருத்தையமைத்து,

“இல்வாழ்வை நீத்தற மேற்கொண்டநீபிற ரில்லிடத்துச் செல்வாம்வ சற்றும்விரும்பாயென்பா ரிது சித்திரமே

புல்வாழ்வுடையவென் வீடெங்கு நீபரிபூரணனாய்
கல்வாழ்வுற்றாய்சுப் பிரமணியானந்த நற்றவனே."

என்று ஷை விற்பன்னர் ஓர்கவிபாடினர்.

இதைப் பார்த்து மிக்க ஆனந்த மடைந்து தமது வருகையை ஷை வித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடமாகத் தெரிவித் தனுப்பினர் அவர் வந்து சொல்ல,

கற்றவர்சிரோரத்னமாகிய மீனாட்சிசுந்தர னென்னுங் கலைவல்லாய், நீமாசற்ற சுப்பிரமணிய தேசிகனைத்தினைதினை தரிசிக்கவும், அவன் வார்த்தையைக்கேட்கவும் அவனோடு சம்பாஷிக்கவும் உனது கண், காது, நா, இவ்வுலகிற் செய்ததவம் யாது அதையென் கண், காது, நா, அறியும்படி சொல்வாய், என்னுங்கருத்தமைய.

"கற்றவர் சிரோமணியார் மீனாட்சிசுந்தரமா கலைவல்லோ
யமா, சுற்றவன் சுப்பிரமணிய தேசிகனைத் தினங்காணவவ
ன்சொல்கேட்க, மற்றவனோடுரைகூறப் பெற்றநின்கண் கா
து நா மண்ணிற்செய்த, நற்றவம்யாதறிதரவென் கண்காது
நாவறிய நவிலுவாயே"

என்று ஷை விற்பன்னர் ஓர் கவி பாடியது மன்றி, அமாவாசையும் கிரகணமும் சேர்ந்து வருதலால் இருளதிகமாமென்று உள்ளமே நீ பயப்பட வேண்டுவதில்லை, திருவாவடுதுறையில் ஒளிபெற்றுவிளங்காநின்ற சொல்லற்கரிய மகிமைபொருந்திய சுப்பிரமணிய தேசிகனாகிய ஞானசூரியனிங்குதித்தலால் அவ்விருளகன்று விடுமென்னுங் கருத்தமைய.

குருவுங் கிரகணமுங் கூடலாற்றங்குன்
மிருளென் றுளமே வெருவல்—கருதுறைசைச்
செப்பரியமாச்சுப் பிரமணிய தேசிகனும்
அப்பரிதி யிங்குதித்தலால்.

என்றோர் வெண்பாவும் பாடியனுப்பித்தாம் வருவதாகவுந் தெரிவித்தனர். அக்கவியைக் கண்ணுற்ற பண்டாரச் சன்னிதியவர்கள் மிக் கானந்த மடைந்து சந்திரோதயத்திற்குக் காத்துக் கொண்டிருக்குஞ் சகோரம்போல இக்கவிபுங்கவரது வரவை எதிர் பார்த்திருந்தனர். இக்கவிபுங்கவரும் ஷை வித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களுடன் மனைமலரை நாடிச்செல்லும் வரிபோல மிகுந்த அவாவுடன் சென்று இதுகாறும் அகக் கண்ணாற் கண்டிருந்த தன்னை இன்று முகக் கண்ணாற் கண்டுகளிப்புற்றனனென இம்மகானும்; இற்றைநாளளவும் சுரோத்திரானந்த மடைந்திருந்த யாம் இன்று நேத்திரானந்த மடைந்தோமென அப்பண்டாரச் சன்னிதியவர்களும், ஒருவர்க்கொருவர் உபசாரவழக்காகப் பேசிச் சம்பாஷிக்குங் காலையில்.

மகாதவத்தனாகிய சுப்பிரமணிய தேசிகமேலோய், சூரியனானவன் உவர்க் கடலில் மூழ்கின்றவனாகவும், கீழ்த்திசையுதிப்பவனாகவும், சுடுந் தன்மையுடையவனாகவும், தன்னை யடுத்த சந்திரனது ஒளியைப் பங்கஞ் செய்கின்றவனாகவும், தினகாலமும் அஸ்தமிக்கின்றவனாகவு மிருக்கின்றான், நீயோ, மேற்றிசையுதித்த ஞான சூரியனாகவும், யாவருக்கும் நிழலளிப்பவனாகவும், அடைந்தோர்கள் மதியை வி

ஸ்தரிக்கச் செய்பவனாகவும், எக்காலும் ஞானசாகரத்தில் மூழ்கி யிருப்பவனாகவும் அஸ்தமியாதவனாகவு மிருந்ததலால், சூரியன் உனக்குச் சமானமாகா னென்னுங் கருத்தமைய.

"மாதவச்சுப்பிரமணிய தேசிகமேலோயுனைப்பு வானிலுஞ் சூழும், ஆதவன்கீழ்த்திசை யுதிக்குஞ் சுமேருவுமதியுத்தமத்தமிக்கும், சாதகமேற்றிசை யுதிப்பாய் நிமலனிப்பாய் மதியனிப்பாய் தரணிமீது, போதருளைக்கடல்படி வாயத்தமியாயுனைக் கதிரோன் பொருவானன்றே."

என்று ஷை விற்பன்ன ரவர்களால் ஓர் கவியும்.

குமுதமலரானது சந்திரனைநோக்கிக்கொண்டிருப்பதுபோலும், சமயாசாரியரது மனமானது வேதநூலை நோக்குவது போலவும், இவ்வுலகின்கண், நன்னீதிக வழுது சன்னடைபெற்றெழுகாநின்ற வேதநாயகனை உன்னையே எம்முள்ளமானது சதாகாலமு நோக்கிக்கொண்டிருக்கு மென்னுங் கருத்தமைந்து.

"இந்துவினை நோக்குமெழிற் கைரவமே
தந்துவினைநோக்குஞ் சமயிமனம்—முந்துலகில்
நன்றடையுநீதி நலவேத நாயகமால்
உன்றனையே நோக்குமுளம்."

என்றுஷை பண்டாரச்சன்னிதியவர்களால் ஓர்கவியும்.

விசாலமான புகழ்பெற்றுவிளங்காநின்ற திருவாவடுதுறையில் வசிக்கும் முனிவர்களுக்கெல்லாம் அரசிம்மம்போன்ற சுப்பிரமணியதேசிக! பெருமை பெற்று விளங்கா நின்ற குளத்தூர் வேதநாயக மென்று சொல்லப்படா நின்ற மேகமானது பொழியும் பாக்களுக்கு முன், பாசிந் திறமுடைய பாவாணர்களின்

பாவினங்களானவை உயிருக்கு முன் வருங் குற்றியலுகரம் படும் பாட்டை யடையு மென்னில் அக்கவிகளின் சிறப்பாம் சொலற் பாலதன்று; மேலும் அளவற்ற புகழ்பெற்ற உனது புகழுக்குமுன் மற்றையோர்புகழ் எத்தன்மையதோ அத்தன்மையதாகும் என்னுங் கருத்தும் இணங்க.

"கூடுபுகழ்மலி திருவாவடுதுறைச்சுப்பிரமணிய குரவசேரே, மிகவிளங் குளத்தூர்வேதநாயகமேகம் பெய்யும் பாமுன், பாவிற்றலவோர்பா உயிர்முனக்குற்றியலுகரம் படும்பாடெய்தும், நீயிதிறனின் புகழ்முன் ஏனையோர் புகழ்போலா கிகழ்த்த லென்னே;"

என்று ஷை மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களால் ஓர்கவியும் சொல்லப்பட்டது.

இவ்வகையாக நெடுநேரம் சம்பாஷித்துக்கொண்டதனால் ஒவ்வொருவருக்கு முண்டாகிய ஆனந்தம் அளவிடத்தக்கதன்று, அப்பால் ஷை விற்பன்னர் விடைபெற்றுக்கொண்டு தம்வீடுவந்து சேர்ந்தனர்.

அதற்குப் பின்னாட்பின்னர் ஷை வித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் வந்திருந்த ஓர்சமயத்தில் ஷை விற்பன்னராலியற்றப்பட்ட பலபாடல்களைக் கேட்டுக் களிப்புற்று, உனதறிவின் பெருக்கத்தையும் புகழுடம்பின் விசாலத்தையும் வானுலகும், இவ்வுலகுந் தாங்காது மேனிவுற் றிருக்குமாகில் இளைப்பாறு விதமெத் தன்மையதா மென்னுங் கருத்துத் தோன்றப் பாடிய செய்யுள்.

"வாயுதவுமினியபத முகர்ந்திவு பெருத்திடலான்வானத்தாங்கா, தாயுதவு கருணையினுங் கையுதவுமினியபதமே

வியார்ந்து, வேயுதவுருடல்பெருத்த லான் மன்னுந் தாங் காது மெய்யாகிற்கு, யீயுதவுபுகழ்வேதநாயகமா விற்பன்ற் றுட் விதிமெற்றுமே."

அதன்பின்னரோர்நாள் ஷை விற்பன்னர் ஓர்ஷிதவாலயத்திற்குப் போயிருந்த சமயத்தில் அங்குவந்திருந்த ஓர்நண்பர்ஒன்றுமுதல் பத்துவரையிலுள்ள இலக்கங்கள்முறையேவரக் கடவுள்மீது தோத்திரமாகவோர் கவிபாடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள,

"ஒன்றிரண்டு மூன்றுதலை யுருவுடையாயருவுடையாயல
கிதொ, நின்றிரங்கு நான்குதலையஞ்சதலை யறுதலையுமேசம்
பூண்டு, நன்றிதனி யேழுதலையும் ஞானமெட்டுதலையுமரு
ணல்லோர் போற்றும், பொன்றிகழு நின்னடிக்கொன்பது
பத்துத்தலைவணக்கம் புரிந்திட்டேனே."

என்று ஓர் விருத்தம்பாடினார், அதைக்கேட்ட யாவருங் களிப்புற்றனர்.

ஓர் நாள் சில வித்வக் கோஷ்டிகளுடன் வெளியிற் போம்பொழுது மார்க்கத்தில் ஓர் காழி கோவிலில் ஓர் விக்கிரகத்தின் முன் அன்ன முதலானவைகளைப் படைத்துக் கொண்டிருந்த சில பாமர ஜனங்களைக் கண்டு,

"அன்னம்பசித்தவர்க்கீயீர் பசியற்றவன்சிலைக்கு
முன்னம்படைத்துப்பின்னுண்பீர் சிறிதச்சிலையருந்தின்
இன்னம்படைத்திடுவீர்கொல்சிலையினை யேசிச்சின்ன
பின்னம்படவுடைக்காதிருப்பீர் கொன்மெய்பேசுங்களே."

என்றோர் கவி பாடினார்.

திருப்புகாவில் மேகநோய் கொண்ட சிலதாசிகளிர்ப்பட்டமைகண்டு,

"மேகங்கள்யாவுமுயர் விண்ணிங்கி வேசையர்தந்
தேகங்களில்வாசஞ் செய்கையான்-மாகமிசை
ஆசைக்குங் கார்காணே மவ்வேசையர் கொடுப்பர்
காசைக் கொடுப்பவர்க்குக்காண்."

என்றோர் வெண்பா பாடினார்.

கடைவீதிவழியாக வரும்போது சவளிவியாபாரஞ்செய்யுஞ் செட்டிகள் மாறுபாட்டைக்குறித்து ஓர் கவிபாடவேண்டுமென்று ஒருவர்கேட்க,

"கட்டியகந்தல் புதிதென்றுவிற்பர் கணக்கிற்றொகை
யொட்டியெழுதுவர்கைமேல் விலையையுடன்றரினும்
வட்டியிலாபங்களொன்றுக்கு நாலெனவாங்குமந்தச்
செட்டிகட்கஞ்சியலவோகம்பீசன் றிகம்பரனே.

என்றோர் கலித்துறை பாடினார்.

பொய்வேடம் பூண்டு நல்லொழுக்க மற்றிருக்கும் சிலசடைத் தம்பிரான்களைப்பற்றிப் பாடியகவி,

"பெண்ணைச்சடையில் வைத்தவன்போற் பெண்கள்பலரையொளிப்பதற்கோ, பிறர்கண்டாலுமாண்பெண்ணும்பேதந்தெரியாதிருப்பதற்கோ, பண்ணைப்பழிக்குமொழிப் பெராடோய்போல் விரித்துப்பயப்பதற்கோ, பாசக்கயிறுபோற் பிறரைப்பற்றியிழுத்துப்பறிப்பதற்கோ, மண்ணைத்தழுவநடக்குமின்னார்மலர்க் காற்றூசிதட்டுதற்கோ, மாயத்துறவுபூண்டதன்றிமயிருக்குறவோ மென்றுகொலோ, விண்ணைத்தழுவப் பழிச்சுமைபோல் மிகவேசடையை நீர்வளர்க்கும், விதமென்சொல்வீர் பண்டாரவேடம்பூண்ட மேலோரே."

தம்குலாசாரத்தினின்று வழுவி அநாசாரமாகிய குடியிற் குடிகொண்டிருக்குஞ் சிலபிராமணர் முதலானவர்களைப் பற்றிப்பாடிய கவிகள்.

கலித்துறை.

ஆரணவாயினர் மாட்டுக்கிளை யடித்தவித்துப்
பாரணஞ்செய்யப் பறிக்கொண்டார் மதுபானத்தினும்
தூரணராயின ரின்னவர்க்கிரக்கத்தாற் புத்திதந்த
காரணக்கண்டபற்கோர் சிரஞ்சொய்தனன் கண்ணுறுமே.()

தேனேறுமுறுனுமந்தணர்க்கருசிச் சிவன்கரத்தில்
மானேறுடிப்புக்கதசங்கோ பூபுக்கனமைந்தனிட
மீனேறுடிப்புக்கவ விண்ணினுஞ் சிந்தினும்விளங்கும்
வானேறுடியேபல்லிராசிகளாயுயிர் வாழ்ந்தனவே. (2)

கூறுக்கியகடலாறு குளங்களைக்கூட்டிமது
தாருக்கித்தம்மையுமீறுக்கி மற்றச்சராசரத்தை
யூறுக்கித்தா முன்னவேறுக்கிவ னென்றாக்கிதக்
தேறுக்கிறார்தவாறுக்கிறேன் றனைச்சிறுவரோ. (4)

ஊன்றாக்கியுண்ணும் பிராமணர்க்கருசியுமாபதியு
மான்றாக்கிறேன் கையில்வேலவன்றாக்கினன்வாரணத்தை
மீன்றாக்கினன்கொடியாக வருவிளிமேடமது
தான்றாக்கவேயதிலேறிக்கொண்டானைத்தச் சண்முகனே.()

வெள்ளச்சேதம் வாட்சேதம் கட்டேப்பாழ்ந்தலாளவைகட்குக் கூடவரிதள்ளாமல் வரிவாங்குமதிகாரிகள் செய்யு கிறபந்தத்தைப்பற்றிப் பாடிய கவிகள்.

கலித்துறை.

உழவுக்குமாண்டதை மெய்க்கமைத்துணனுண்டுநெடுங்
கொழுவுக்குச் சூலமலமாக்கருகிலங்கொண்டிருந்தும்
அழலொக்குங்கோடைகட்டுப் பாழிலேயதிகாரிகள்செய்
யிழவுக்குத்தானஞ்சியோர்விட்டாரன்பிச்சையேற்றனமே.

மாவலிதந்நிலமும் முன்மெய்த்தபன்யாகெருல்
காவலெட்டா யவதாரக் கல்பனையுங்கையிருந்தும்

தூலல்செய்திர்வையதிகாரிகள் யட்புக்கஞ்சிப்பயிர்ச்
சேனைம்விட்டுமன் னுன்பெயர்வாழ்க்கவன் சீகரனே.

காவிதனைப்பற்றிப் பாடியகவி.

நெடுமுடிபுண்டவாசனெனினு நெருங்கியவர்
குடுமியையெட்டிப்பிடித்துத் தலையைக்குனியவைத்துக்
கடுமையொடுநெரடட்டிக் கழுத்தினிற்சத்திவைத்தே
இடுபெவனாலேனும் பொன்வாங்குநாவிதர்க்கிடில்லையே.

ஓர்முதலியார் வே. விற்பன்னரின் பண்டிக்காகவாங்கிவந்த ஓர் சண்டிக்காளையைப்பற்றிப்பாடிய கவி.

விருத்தம்.

இட்டமுடன்முதலியார் வாங்கிவந்தகாளைதனை யிருபோர் தின்றுந், சட்டமுடன்கொள்ளலன் றுமட்புல்லுண்ணுமதைப்பண்டிதன்னிற்பூட்டக், கிட்டவரின் முட்டவருந் தொட்டவர்மேலேகழியுங்கீழேவீழும், எட்டான்கதைக்கிறந்தடி கொண்டுதாக்கிடினு மெழுந்திராதே.

இதைக்கேட்ட முதலியாருடனே அதற்கு பதில் மாடுவரவழைத்துக் கொடுத்தனர்.

முகஸ்துதி பேசிக் கொண்டு பரிசு கேட்குஞ் சில வித்வான்களுக்காகப் பாடிய கவிகள்.

விருத்தம்.

அருங்கிரியேகற்பகமே காளையேஅனந்த னேயரியேயென்ன, ஒருங்குநகையேபுகழ்ந்து பொருள்கேட்ட வொருவனையா முற்றுநோக்கி, யிருங்கல்லே மாமேமாடேபாம்பே விருகமேயென்றேங்காய்ந்தான், மருங்கவன் வார்த்தையைத்திருப்பிசாம் சொன்னலவனுக்கேன் வருத்தமம்மா. (1)

கற்பகமேருசேடன் காமதேனுவரியென்னைப்
பற்பலசொல்லிநின்று பரிசுகேட்பவரோயென்னை

வற்புறுமரங்கல்லென்றீர் மாடென்றீர்பாம்புமென்றீர்
பொற்பினம்மரத்தாற்கல்லாற் பூசையேபரிசுமக்கே. (2)

வெண்பா.

இந்திரனிசந்திரனி யென்னல் பிறன்மனையைத்
தந்திரமாக்கூடுஞ் சழக்கனி—வந்தகுரு
பத்தினியைச் சேர்ந்தபுபோவிசீ யென்பதாந்
துத்தியமோகிக்கதையோசொல். (3)

கலித்துறை.

கன்றுபொன்றுவெழிற்காமாவென்றேகவிகட்டியென்முன்
உன்றுதிரக்குங் கவிப்புலவீருமக்கொன்றுங் கொடேன்
முன்றுநும் பாடலெனக்கலக்கன்னன் முதலியர்க்கே
அன்றுரிடஞ்சென்றரங் கேற்றிக்கொண்மினருசிதமே. (4)

பூவென்றுமாவென்ற கன்றுபொன்னென்றிச்சைபூண்
டற்பரைக், காவென்றுகோவென்று தாவென்றுபாடிய கவி
ப்புலவீர், தூவென்று மேயான்றுமா நன்றுதானென்று
தோன்றுமொன்றைச், சேவென்று கோவென்று காவென்
று பாவென்றுஞ் செப்புமினே; (5)

தனதனிவள்ளளி யெனப்பாடும் புலவனுக்குத்தாயசெ
ல்லி, கனதனமிகேலமணியேயன்றனம்பா லிறுத்தினன்போ
கவிஞவென்றோம், கினதுபரிசெங்கென்று கேட்டனத்தனது
ன்வள்ளலென நீபொய்சொன்றாய், மனதறியாமும்பொய்
பகர்ந்தனமென்றேறுஞ்சென்றுள் மதிவல்லோனே. (6)

ஓர்வித்வான் தான்கற்றவித்தையைத் தன்னுபசி
ஷ்டத்திற் காட்டிப்பேசிய விசேடத்தை, அந்தநாயகி
அவள்தோழிக்குரைத்ததாகப் பாடிய ஓர் கவி.

விருத்தம்.

சுந்தரியேபுறமேகி வந்த துணைவனைநோக்கிச் சுபமென்
னென்றேன், வந்ததோர்கல்லென்றார்வீரமென்றார் மயங்

கின்றேன் மாமாவென்றார், நொந்துழுதேன் பலர்மொய்த்
தார்வாசியெனத்தேறினேனுவன்றயாவும், அந்தமுறுங்குதி
ரையென்று சொலிச்சினந்தார் நாணமிகுந்தஞ்சினேனே.

நெடுநாளாய் மழை யில்லாத ஓர் காலத்தில் சிலர்
வேண்டுகோளின்பேரிற் பாடிய கவிகள்.

வெண்பா.

காரேயுன்னீரையெல்லாங் கள்ளன்கவர்ந்தானோ
நீரேயுதவாய்நெறியாமோ—தேரேதான்
வாரியுண்டுவாரிமொண்டு வாரியுண்டுவானிருண்டு
பேரிகொண்டுசீதரண்டுபெய். (1)

அப்புவியைத்தியாவமிலேசகஞ்செய்ததுபோல்
வெம்புகதிரொட்டிக்கன்விட்டெரிக்க—பைம்புயலே
வானைப்பிலகமலையும்வே கவனமும்வேகமனமும்வேக
சனமுந்தூளாதிதென். (2)

செல்லென்றுன்றுமத்தைச் செப்பினதேயல்லாது
செல்லென்றுனைநாங்கள் செப்பினமா—அல்லென்று
மெய்யாவுமிக்க விண்மீதுதோன்றியநீ
பெய்யாமற் போனதென்னோ பேசு. (3)

செய்கேனெனச்சொல்லிச் செய்யாவுலோபரைப்போற்
பெய்வேனெனக்காட்டிப் பேர்முகிலே—மைவானில்
நடிவாய்திம்பாயகுமுவாய் மின்னுவாய்
சீறுவாய் பின்பெய்யாய் நீ. (4)

வேண்டுங்கால் நீபெய்யாய்வேண்டாதபோதுபெய்வாய்
தாண்டிசெய்வதெல்லாந்தப்புகளோ—மீண்டிலவும்
வட்டமுகிலேயுனக்குமாசெனப் பேர்தந்தோர்க்குப்
பட்டமதுகட்டினேன் பார். (5)

செல்வனைப்பேர்படைத்துந் தினர்க்குதவாத
புல்லறிவோர்போலப் புயலேநீ—பல்லர்
டங்காங்கேட்டும்பெய்யாய் பாரிலென்றுண்டாய்
சலகரமென்னும்பெயரைத்தான். (6)

உண்ணீரிலாமையிறு ஐண்ணீரும்வற்றியழக்
கண்ணீரும்வற்றியது கந்தரமே—தண்ணீரின்
பஞ்சமுனக்குமுண்டோ பாரோர்க்கிரங்காத
நெஞ்சமுனக்கிரும்பு நேர். (7)

மேகமேநீயுமந்த மேகநோய்போற்கறுத்தாய்
சோகமேசெய்தனியைத் தூறியே—வேக
மிகுவெட்டையைக்கிளப்பி வேதைசெய்வதாலே
தகுமேயுன்பேருனக்குத்தான். (8)

மையேயெமைமுன் வளர்த்தநீகைவிட்டால்
ஐயேயினியெமையாரா தரிப்பார்—பெய்யே
கடகடவென்றுங் கனகனவென்றுஞ்
சடசடவென்றுந் தான். (9)

கலித்துறை.

மின்றெழில் சூரியன்றன்றெழிற்கு தன்மிக்கபுவி
யின்றெழிற்குச்சகிக்கதொழில் காற்றுக்கியக்குந்தொழில்
உன்றெழில்பெய்தன் மழைமேயுனையுன் பெருக்குவ
தென்றெழிலுன்றெழின்மறந்தாற் புவிக்கென்றெழிலே. (

ஓர் கோடைகாலத்தில் சகிக்கக்கூடாத உஷ்டணமாயிருந்த சமயத்திற்பாடிய கவிகள்.

வெண்பா.

சூரியாநின்பரிகள்சோம்பன் மேற்கொண்டனவோ
ஆரியத்தேரச்சாணியற்றதோ—நேர்மையிற்
செல்லென்றும் செல்லாமற்றியாரிபெய்து நின்றாய்
நில்லென்றார் சொன்னார்நினை. (1)

பகலோயாகன்போற்பரிகளுமுடமோ
அகலவான் வழிதூர்த்ததுவோ—வகலா
திருந்தாய்திருந்தா யமர்ந்தாய் வீற்றாய்
விருந்தார்புரிந்தார்கண மேல். (2)

கலித்துறை.

வேலைக்குள் சூழ்நிலமேகத்துட்சேரினும் விண்ணின்மண்ணின், மூலைக்குமூலை யொளியினுங் காரிருண் மொய்க்குங்குளிர்ச், சோலைக்குண்மேவினுங் கோடைப்பரிதிதொடர்ந்துசுடு, மாலைக் களங்கள் சுடுமென்று பொய் சொல்வரெம்பர்களே. (3)

119146

ஸ்ரீ. விற்பன்னர் பிரானுசிலாகா காரைக்காலுக்கு சமீபத்திலுள்ள தமது கிராமத்தின் தீர்ப்பாயச்சல விஷயமாக ஸ்ரீ. காரைக்காலிலுள்ள கிலர்செய்துவந்த இடையூறுகளை நிவர்த்திக்கும்பொருட்டு காரைக்காலில் தபோசியம் [illegible] கனவானுங்கல் விமரனுமான தனக்கேனெடு முதலியாரென்பவருக்குச் செலுத்தியனுப்ப [illegible] பாடியனுப்பிய கவிகள்.

விருத்தம்.

ஒளிகிளர் [illegible] ஐயர் ஞானங் [illegible] யொழுக்க மேன்மை, [illegible] பொறைவாய்மை [illegible] குண மெலா நயக் [illegible] கொண்டாய்க், களிகிளர [illegible] வடிவெடுத்தாலெனக் [illegible] கண்டேனட்டஞ்சினாலுங், ஒளிகிளர வொளிர்வேதநாய [illegible] (1)

[illegible library stamp]

கண்ணவருங்கா [illegible] கவியின்சீரும், நண்ணவரு [illegible] போதலரு நவின்றேத்துணடுவினோரும், அண்ணலருங் கோதையரு மேதையரு மறையதிகாரத்துள்சாரும், எண்ணவரும் படிகேட்டுக் கேட்டுவகைக் கிந்தனனெனுளத்தைமாதோ. (2)

இந்தவனமனக்கமைந்த சவரிநாதக் கலைஞனிசைத்தவாறே, சந்தமலி [illegible] ரிடைவாழ்ந் தியார்தகைத்தடையை மாய்ப்பான், முந்தைமுறைப் படியியல முயன்றிருக்கின்றேனதுவே முடிவதாகு, சந்தமிலா வினையகயகுணவேதநாயக நாவலவரேறே. (3)

அதற்கு பதிலாக ஷை விற்பன்னர் பாடி யனுப்பிய கவிகள்.

கலித்துறை.

இத்தலம்போற்றுந்தனக்கோடி பூபனின்னின்கடிதந்
தகைத்தலமேந்திவிழித்தல மொத்திக்கனசிரமாம்
அத்தலஞ்சூடியகத்தலம் பூரித்தாசரிமை
முத்தமைப்பெற்றவர்போலே சுகக்கடனூழ்கினனே. (1)

வாடும்பயிர்க்குநன் மாரியென்கோ பல்வறுமையுற்றத்
தேடுமவர்க்குநற்செல்வமென்கோ பெருந்தீவினைச்
சாடுமவர்பெற்றசித்தியென்கோ வித்தாணியெங்கும்
நீடும்புகழ்த்தனக்கோடிமன்வீட்டிற் றிருப்பத்ததியே. (2)

விருத்தம்.

உனக்கோடியலைவதே யுறுதியெனக்கருதும்
உள்ளமேகள்ள மறவின்றுமென் சொற்கேளாய்
இனக்கோடிக்கருள்பொழி யுங்கனக்கோடிபோல்வான்
சனடிமறவாத நேசன்விசுவாசன்
மனக்கோடிலாதவெழின் மாரனிதிரன்
மன்னுலகும்விண்ணுலகு நன்னுபெரும்புகழோன்
தனக்கோடி பூபாலன் றனக்கோடிநீவர்
தனக்கோடிசாற்றினது தனக்கோடிதானே. (3)

மையகமிலாத்தூயன் மாகவிஞர்நேயன்
மானமுந்தானமும்பெரிய ஞானமுமேயுடையோன்
பொய்யகமிலாப்புனிதன் புண்ணியன் றிண்ணியவான்
பூமிமேற்றனக் கோடிமாமகிபன் றனைநீ
செய்யகமுற்றபித்தலைடை பூதகனைத்தீர்த்தான்
திருக்குறளிற்செய்யாமற் செய்தவுதவிக்கு
வையகமும்வானகமு மாற்றலரிதென்னும்
வள்ளுவனார்மொழியை யென்றுமுன்னுவாமனமே. (4)

கனமேனுமருள்மறவா தனக்கோடிபூபனின் கைமொப்ப
மின்றிப், பணமேனு மிலமேனும்பதியேனு நிதியேனும் பா

ரின்றிதேல், வணமேனும்வாங்குவரார் கொடுப்பவராரெப்
பொருட்டு மன்னரிலே, குணமேருவாமுனக்குத் தனக்
கோடியெனுநாமஞ் சூடிக்கோளன்றே. (5)

ஓர் கொடிய பஞ்சகாலத்தில் பசியினால் நெருக்குண்டு அநேகர் வருந்தியபோழ்து, அன்னதானமுஞ் சொர்ணதானமும், வஸ்திரதானமுஞ் செய்து அநேக ஏழைகளைச் சம்ரக்ஷித்து வந்த திருவாவடுதுறைப்பண்டாரச் சந்நிதியவர்களின் குணாதிசயங்களைக்கேள்வியுற்ற ஷை விற்பன்னர் ஷை பண்டாரச் சந்நிதியுரியுந் தர்மச்செய்கையைப் பின்னும் விஸ்தரிப்பிக்கச் செய்யவேண்டுமெனக் கருதிச்செய்தனுப்பியகவிகள்.

எரியுந்தழலுக்குச் சமானமாகிய பஞ்சமானது கசேந்திரனென்னும் யானையைப்பிடித்த முதலையையொத்தது. அப்பஞ்சத்தாற் பிடிக்கப்பட்ட உயிர்கள் அம்முதலையாற் பிடிக்கப்பட்ட யானையையொத்தன. அம்முதலையை விஷ்ணு சம்மாரஞ் செய்ததுபோல அப்பஞ்சமாகிய முதலையைச் சங்கரிக்க, சுப்பிரமணிய தேசிகன் அந்த விஷ்ணுவுக் கொப்பாயினன். அம்முதலையைத் துணித்த விஷ்ணுவின் சக்கராயுதத்திற் கொத்தது, அந்தச் சுப்பிரமணிய தேசிகனால் ஏழைகட்குக் கொடுக்கப்படும் பொன் வெள்ளிச் சக்கரம் என்பதாகப் பொருளமைத்துப் பாடியசெய்யுள்.

"எரியொத்த பஞ்சமிடங்கரை யொத்திடங்கர்பற்றுங்
கரியொத்தனபல்லுயிர்களப்பஞ்சக் கராமடிக்க
அரியொத்தனன் சுப்பிரமணியை யனாந்தக்கரஞ்
சரியொத்தனவவனீந்திடும் பொன்வெள்ளிச்சக்கரமே." (1)

யாதொரு தடையின்றிக் கொடுக்குந் தன்மையை யுடைய சுப்பிரமணிய ஐயா? உன்னை யடைக்கலங் கைக்கொள்ளுங் கொடையை அவர்கள் சொல்லவும் வேண்டுமோ? அவரது வயிறும், இடுப்பும், தருக்கமும், காதும், அவரது இறுமாப்புள்ள நடையும், கையிற் பிடித்த குடையும், சொல்லுமாகில் நான் சொல்லத்தக்கது வேறென்ன வென்னும் பொருள் விளங்கப் பாடியகவி.

"தடையின்றிக் கொடைச்சுப்பிரமணியையு நீர் சார்ந்தவர்
கொள், கொடையை யவர்சொலவேண்டுங் கொலோவவர்
குக்கிசொலும், இடைசொலுங் கண்டமுங்காதுஞ் சொலு
மிறுமாப்புடைய நடைசொலுங் கையிற்குடை சொலும்
வேறென்னானின் சொல்வதே" (3)

நேரொன்றுமிலீ சுப்பிரமணியரிட தின்னைப்பல்லோர்
காரொன்றுசொல்ல தக்காருமிகழ்ந்தலக்காலத்திலே
வானொன்றுமவ்வாறுமாறு சலையுண்டிடுதலியன்றன்
பேரொன்றுகிற்கச்செய்தாயுனைக்காவென்பெறுதலையே. ( )

கிளியோடத்தேன்றுக் இனகன்போல விக்கிளைத்தோர்
பகியோடப்பஞ்சம்பஞ்சாய்ப்பறக்கோடவிசார்த்தவொரு
சுசியோடளிக்க வதைத்தாளைத் தூதைசதவிடு
சகியோடுநேர் முகசுப்ரமணிய தயாநிதியே. (4)

பானுநிகர் சுப்பிரமணியாரிய பல்லுயிரை
வானுமறந்தவிக்காள் சோறுகடபோன்மடிசாய்ந்து,
தேனுவைக்கென்ற தாலாவந்துறைச் செல்வப்பெயர்
தானுன்பசிக்குத்தகுந்தகுங்காணிது சத்தியமே. (5)

மாமேகக்கொண்டைறையேதருஞ் சுப்ரமணியப்பெயர்
பூமேகமன்னமுஞ் சொன்னமுமின்னமும் பூண்டிலும்
பூமேகமுட்டும்வளமாடம் பூமிலிடைபசவுந்
தோமேகவேதமுந்தரும் போதமுந்தூவிடுமே. (6)

படிபடியாகப்பொன்கொட்டிகொற்கொள்ளுமிப்பஞ்சத்திலே
பிடிபிடியாகயவரிடு னைகருமைப்பெறுமோ
மடிமடியாக்கட்டிச்செல்வத்தர்தான்பெறும் வள்ளலென்றே
குடிகுடியாகத்தாருஞ் சுப்ரமண்யகுணாகரனே. (7)

அம்மையப்பத்தனுமாருஞ் சுப்ரமண்யவனைக்காண
சும்மைக்குறிகொள்கவிஞர்களுநூ அறிப்பதல்லால்
இம்மையிலோர்பொருள்வேண்டாத காமுயிலியுவர்து
செம்மையவன்குணம்வாழ்த்துவமேலவன்சீர்த்திபெற்றே (8)

இக்கவிகளைக் கண்ணுற்ற வேதநாயகப் பண்டாரச் சந்நிதியவர்கள் அத்தியந்த சந்தோஷமடைந்து முன்னிலுமதிகமாகத் தர்மத்தை விருத்திசெய்து வந்ததுமல்லாமல் வேதநாயக விற்பன்னரை மறுபடியும்பார்க்க ஆசையுற்றிருப்பதாகவும் ஓர் தடவை தமது மடத்திற்கு வரவேண்டுமென்றுஞ் செய்தியனுப்பினர்.

அப்பொழுது பெருங்காலமாயிருந்ததால் தாம்வருவதற்குக் கொஞ்சந்தடையாயிருக்கிற தென்பதைக் குறிப்பிட்டெழுதிய கவி.

இலக்கணமெய்க்கலை மாத்திரையாயிவ்வளவுமின்றி
மலக்கண்விலைதெரியார்ப்பலர்மாய்க் தளர்மண்டிமிக்கோய்
விலக்கவருந்திறும்மலநோய்கெட வித்தகனே
திலக்க [illegible] சுப்பிரமணியானந்த நின்மலனே.

இக்கவிதையைக் கண்ணுற்றவேதநாயகப் பண்டாரச்சந்நிதியவர்கள் அதிக உவகையுற்று வேதநாயக விற்பன்னரின் கருத்து மெய்யெனச் செய்தனுப்பிய கவி.

திருவமிகு பொறையருள்கண்ணேறோட்டமுயர் கல்விமுதற்சிறப்பானைனும், பொருவதனக்குத்தானும் வேதநாயககுணபுத்தகேண்மோ, வொருவிலுயிரோறு மெய்யினுயிரோறுமெய்க்குவிரதான்றலாய, மருவளமாத்திரையிலென்று யாருமது மெய்யென்றே மதித்துளோமே.

அதற்குப்பின் சின்னாட்பொறுத்து ஷை பண்டாரச்சன்னிதியவர்கள் தமது பண்டியையனுப்பி அகத்தியம்பூர் தடவைவந்து தம்மைப்பார்த்துவிட்டுப்போகவேண்டுமென வற்புறுத்திக்கேட்டுக் கொண்டனர்.

செய்யுள்.

"போதமுறு சுப்பிரமணிய புனிதாநின்பால் வருவதற்கு
வேதவியர் முனுகாதாம் வெள்ளிமேற்கே குலமாம்
ஆதலாலேதிராவாரம ருசியேதயமுன்னவனுடன்
சீதமலனாடிவருந்தேன்போல் வருமென்றிரமிதுவே"

என்றோர்கவிபாடி யனுப்பிவிட்டுப் பிறகுதாமும் போய் ஷை பண்டாரச்சன்னிதியை நேராகக்கண்டபோது சொன்னபாக்கள்.

"சீர்கொண்டதிருவாவடுதுறைச்சுப் பிரமணிய நிமலனேகேண்மோ, கார்காடுதைபங்கூழ்போற் கதிகாடு தொண்டர்கள் போற் கமழாநின்ற, தார்காடிமதுகரம் போற் றுய்காடுசேவினைப்போற்றனையயின்மிக்க, சீர்காடுநின்சமுகநேர்வடிவந்தனன்யான் றெரிந்துகொள்ளே" (1)

பொங்குபுகழ்சேரமல போதவடி வோய்நீ
தங்குமிடமென்னுள மெனத்தனிநினைத்தேன்
மங்குதலிலாவடுதுறைக்கணும் வசித்தாய்
இங்குமிலையங்குமிலை யெங்குமுளைநீயே. (2)

வாவென்றுதவவருஞ் சுப்பிரமண்யவேதயனே,
தாவென்றுவெண்ணரன் பாடையிற் கட்டித்தலையெடுக்க
ஏவென்றுகேட்பவரில்லாத்தமிழை யினிதளிக்க
நாவென்றுகங்கணங்கட்டிக்கொண்டாயிந்தநானிலத்தே. ()

நல்லார் தமிதயமலர் தனிவளர்சுப்பிரமணிய நல்லோயந்தோன்; கல்லாத புல்லோ நீகாணுதபொருளில பல்கவிஞர்நின்மேற்; சொல்லாதபாவில்லை சிற்றறியாதமன்னரில்லை

தாயவிங்க; வில்லாத குணமில்லை யாயிரநாவரானாலுமுன் சீரியம்பற்பாற்றே. (4)

பன்னத்தாணியசீர் மீனாட்சி சுந்தரப்பாவல்லோன், உன்னத்தானுனை சுப்பிரமண்யவேதயகீர்த்தி, * அன்னத்தானாகத்தான் பொன்னாகத்தான்மாகத்தானே, என்னைத்தான் வாழ்வோரொவ்வா மியம்பத்தானெல்லை யுண்டோ. (5)

பண்டாரச்சன்னிதியவர்கள் அதிகபுளகாங்கிதமடைந்து சொன்னகவிகள்.

அன்றுகண்டனைநீயைதனிறு மினிதமைந்த
தின்றுகண்டனமாதலினஃதிருங்கமைழுனிய
நன்றுநீபுரிந்திதியனயந்துமே நாளும்
வென்றுமேம்படு வேதநாயகவிறல்வேளே. (1)

அரியபுகழ்பெறும் வேதநாயகமா மஹிபாலற்கமைந்தவாக்கின், பிரியமிகுசுவையறிஞர் செவியுணவு கொளுந்தோறும் பேசென்றொன்று, மரியவயிற்றுணவொழித்து வள்ளுவர்தஞ்சொற்பொருள்வற்புறுத்து மென்னிற், தெரியவஃதிச்சுவையதித்தகையதென்றெடுத்தி யாஞ்செப்பலாமே. (2)

அவ்வமயத்தில் டிப்டிக்கலெக்டர் சூரியமூர்த்தியாபிள்ளை யவர்களும் ஆங்கு வந்திருந்தமையால் அதை[illegible]விட்பார்க்கக் காட்டி மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள் சொல்லியகவி.

மாமேவு புகழ்த்திருவாவடுதுறைச்சுப்பிரமணிய வள்ளற்கோமான், பாமேவுசந்நிதிமேற் பாக்கள்பலசெய்துடனே பயிலச்செய்தான், நாமேவுவேதநாயக சுகுணன் சான்றெவரோ கவிறியென்னிற், கோமேவுபலர்புகழ் சூரியமூர்த்திமன்னனிதுகுறிக்கொள்வீரே.

* அன்னத்தான் = பிரமன்-நாகத்தான் = சிவன், அல்லது ஆதிசேஷன். பொன்னாகத்தான் = விஷ்ணு-மாகத்தான் = தேவேந்திரன்.

இவ்வண்ணமாக அன்றுகலாப்பிரசங்கங்களை நடத்திய ஸ்ரீ விற்பன்னர்முதலான கமலமலர்களை ஆங்குகூடியிருந்த வித்வக்கோஷ்டிகளாகிய அளிகள்மொய்த்துக்கொண்டு அம்மலர்களினின்றிழிந்த இனியதேனைப்பருகி அவர்களது அகக்கண்களுக்கு முகக்கண்களுக்குங் காதுகளுக்கும் பெருவிருந்தளித்ததுபோலக் களித்து மிக்கானந்த மடைந்தார்கள்.

"செவிக்குணவில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப்படும்."

என்பதுபோல அன்றுகாலம்போனதே தெரியாமல்நெடுநேரமான பின்னர் மடத்தில் அறுசுவைபதார்த்தங்களோ டமைத்திருந்த விருந்தருந்தி விடைபெற்றுக்கொண்டு ஸ்ரீ பண்டாரச்சந்நிதி யவர்களின் பண்டியிலேயே ஸ்ரீ விற்பன்னர் தம்பதிக்கேகினார், வந்துசேர்ந்த பின்வரைந்தனுப்பிய கவிகள்.

விருத்தம்.

கருதியோருருக்கொண்டன்ன சுப்பிரமணியவேளோய்
கருதியின்றொருகாலுன்னைக் காணலாமெனுமவாவாற்
பொருதியென்மனம்பின்னீர்க்கப்போனநாம்பண்டியூட்டு
மெருதுகள்முன்னேயீர்க்கவென்பதியடைந்தேனே. (1)

சூர்வந்துவணங்குமேன்மைச் சுப்பிரமணியதேவே
சேர்வந்துநின்னைக்கண்டு சேற்றிராத்திரியேமீண்டென்
னூர்வந்துசேர்ந்தேனென்ற நானம் வந்துசேரக்காணேன்
ஆர்வந்துசொல்லுங்கேளா னதனையிங்கனுப்புவாயே. (2)

இவைகளைக் கண்ணுற்ற பண்டாரச்சந்நிதி யவர்கள் மின்னுமதிக களிப்புற்றனர்.

ஸ்ரீ வித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் ஸ்ரீ விற்பன்னருக்கெழுதிய ஓர் கடிதத்திற்கூறியகவி.

விருத்தம்.

மாவாதபுகழ்த் தருமமெல்லுயிர்க்கு மொருங்கியற்றவரா மையாலே, கீவாதபலசில வாவியற்றிலருந்தன்னளியினிலைமையுண்டோ, றேவாதகல்வியறி வொழுக்கமாசாரமுத லொப்பிலாதார, னேவாதபணிநல்வாக்கியல் வேதநாயகமா லினிதுகாண்க.

அதற்குபின் சிலகாட்கழித்து ஸ்ரீ மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள் காலஞ்சென்றுவிட்டதால் அவர்புதல்வனைப்பற்றி ஸ்ரீ பண்டாரச்சந்நிதி யவர்களுக்கெழுதிய பாக்கள்.

விருத்தம்.

புயலிருக்குஞ்சகநீலச் சுப்பிரமணியவள்ளானின்புலவன்பன்னூல், இயலிருக்கு மீனாட்சிசுந்தரமேவன் மைந்தனுநுமிடர்களெல்லாம், அயலிருக்குப்பலராலுமறிவுந் தேண்டிவுதேனவனுக்கிங்கே, உயலிருக்குங்கயலிருக்கும் வயலிருக்குமொன்றினைநீயுதவினம்மா. (1)

கந்தனைநேர்சுப் பிரமணியையசவிறலெலாம்
வந்தனைசெய்தற்குரியவ பெரியன் மண்வாழ்வைவிட்டேன்
சிந்தனைவாட்டுவன மீனாட்சிசுந்தரச்செல்வனென்பான்
மைந்தனைக்கந்தனைப்பற்சகுருவன்னாய் வாழ்வருளே. (2)

அருந்தவஞ்செய்ததவத்தாற் புலமையைதரித்துப்
பெருந்தவஞ்செய் சுப்பிரமணியையநின்பிள்ளையிவன்
வருந்துமிடிப்பிணிக்கோர் மருந்தினிமெய்வாடினனை
மருந்துவினையுமிடம் யாதெனினின்வளவயலே. (3)

பல்லார்புகழ்சுப்பிரமணியையவப் பாலனைத்தான்
இல்லாமையென்னுமதகரிபற்றி இடுங்கநம்போர்
வில்லாலடிக்கினுங்கல்லாலடிக்கினும் விட்டிலதால்
செல்லாலடிக்கும்படி நீபலகலசீட்டுகையே. (4)

பாவிற்பெரியவன்மீனாட்சிசுந்தரப்பாவலனே
தாவிற்பெரியனவன்சேய் நினக்கதைத்தானுனாக்க
நாவிற்பெரியவநானென்சொற்கேட்டு நலம்புரியப்
பூவிற்பெரியவனீசுப்ரமண்யபூவலனே. (5)

இவைகளைக்கண்டவுடனே ௸ பண்டாரச்சந்நிதியவர்கள் ௸ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களின் புதல்வரின்கவி நீங்கும்படி தக்க சம்மானஞ் செய்தனர்.

௸ விற்பன்னர் தமது குழந்தைகளின் உபாத்தியாயர்கேட்டுக் கொண்டதின்பேரில் ௸ பண்டாரச்சந்நிதியவர்கட்கெழுதிய கவி.

விருத்தம்.

"வாருதிமென்றுநிமலி புகழ்ச்சுப்பிரமணியவள்ளலேயின்,
பாருமொவீர பத்திரவேளெனக்கிளி யன்பாலர்க்காசான்,
தாருமிந்தொழிலுழுவான்குறியமூர்த்திச்செல்வன்றனக்கோ
ர்மாற்றம், தேறுமென்றிருவாக்காற் செப்பின்மனிறுபிட்டமெ
லாஞ் சித்தியாமே."

அந்தப்படியே அவருடைய மனோரத நிறைவேறும்படி செய்தனர்.

கோபாலய்யரென்ற ஒருவர் ௸ திருவாவடுதுறையில் தமக்குள்ளகொஞ்ச நிலத்தை ௸ பண்டாரச்சந்நிதியவர்களிடமாக விற்கக்கருதிக்கேட்டுக்கொண்டதின்பேரில்.

விருத்தம்.

கோவைமறைப் பொருளையெலா முணர்த்திடுசுப்பிரம
ணியகுருவேவண்டு, பூவைமறப்பினும்வரியர் பொன்னைமற
ப்பினுந்தமிழ்நூற்புலவரெல்லாம், பாவைமறப்பினுங்கமலம்
பகலைமறப்பினுநேசம் பழுத்ததொண்டர், தேவைமறப்பினு
நினதுசேவைமறப்பறியாதென் சிந்தைதானே. (1)

பொறைநிறைவாய்மை தூய்மைபுண்ணியமுதல்யாவிற்கு,
முறையுளாஞ்சுப்பிரமண்ய உத்தயா ஈதலன்றி
இறையுங்கொள்ளாகினைக்கொண்டிங்கிடக் கோபாலப்பேர்
மறையவன்வருகின்றனன் மனமகிழ்ந்திசைதனன்றே. (2)

என இருசெய்யுள்வரைந்து கொடுத்தனர் அவைகளைப்பார்த்து ௸ பண்டாரச்சந்நிதியவர்கள் அதிகசந்தோஷமடைந்து ௸ கோபாலய்யரிஷ்டப்படி சகாயஞ்செய்தனுப்பினார்.

௸ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பாடிய காழிக்கோவையைப் பற்றி ௸ விற்பன்னர் செய்த துதி கவிகள்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வாதவூர் திருத்தகநாடுருக் கோவையெழுந்த மாணிக்க வா
சகரோ சிரபுரத்திலிங்கா, னாதவளிற்றோன்றி மீனாட்சிசுந்த
ரமென்றரும்பெயர் பூண்டொரு கோவையதைத் தானுங்கா
ழிக்கே, ஏதமிலிலைக் கோவையாயகத்தின் மூத்ததென்
னினுஞ் சற்பனை நயத்திலிக் கோவைமுன்று, மூதறிஞர்
வைகலும்பாடப்பாடவாக் கின்முதுமை கொள்வரென
வுலகமொழிவு மொழியெய்யே. (1)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருவமர்கோவையைமகிழ்ந்துவாத வூரனைத்தன்பாற்சே
ர்த்துக்கொண்ட, பொருவில்சிதம்பரநாதனின்று மோர்கோ
வைக்காசை பூண்டனன்றனே, மருவுசிரபுரத்தின்று மீனாட்சி
சுந்தரப்பேர்வழங்கிக்காழிக், கொருகோவை செய்வித்தான்
சிதம்பரநாதன்சேயென்றுரைத்தன்மெய்யே. (2)

பிரமபுரத்திசர்மேன் மீனாட்சிசுந்தரமால்பெட்டிற்செய்த,
வரமுறுகோவையைக்கேட்போர் மகிழ்வடைந்தவன்றமிழெ
ன்வள்ளிளிற்கேட், டாலாக சிரமசைக்கிறவா மசையவ

னாயனைய மனையுமாகி, மாமனையுமனையனைய மன்றாயி
லொராமனைசந்த வருக்குமென்றே. (3)

குற்றமில்சீர்மீனாட்சிசுந்தரவாசிரியன்றக்கோயின்மேல்,
நற்றவமென்செய்தனனோமகடபிழ்செய்துவமெவனீ நவிலு
மென்மை, யுற்றதிருக்கோவைபெறப்புகவி செய்யாமலிமெ
வனவ்வுயர்நூல்கேட்கப், பெற்றவன்போலியர் புரிந்தமா
தவமென்றேதுறடாய் பெருமைமிக்கோய். (4)

வித்தகமார்மீனாட்சிசுந்தரவேளே யொருநூல்விளம்புமெ
ன்னேப், புத்தமுதார்கின்வாக்காற்றுகித்தனேபாடியது புக
லியொன்றோ, எத்தனையோகோவைகண்மற்றெத்தனையோ
புராணமின்னுமெய்ம்ணிநூல்க, ளத்தனையுமித்தனையென்
றெத்தனைநாவிருத்தாலு மறையற்பாற்றே. (5)

பின்னூலுமாய்ந்தாய்ந்தோர்பயனுநூலும் வருந்தும்பாவ
லீர், நன்னூலோர்மீனாட்சிசுந்தரனொரு கோவையுகவி
ன்றுண்காழிக், கன்னூலுமொருபாவிசோதுயிலொரு சினை
யாய்வீராகின், என்னூலுங்கற்றவராயிகபாமும் பெற்றவரா
யிலகுவீரே. (6)

பரமசுகமறியாதார் சிற்றின்பம் பெரிதென்னும்பான்மை
போல, வரமுறுமுற்கோவைகளே சிறந்தவெனவின்றளவு
முன்னிறோகாந், தாமறுசீர் மீனாட்சிசுந்தரப் [illegible]த்தமிழ்ப்
புலமைத் தலைமையோன்சொல், பிரமபுரக்கோவைதியயாரி
தியக்கோவைக ளுமிக்கள் பேசினென்சே. (7)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தண்டமிழ்முன்பாலுணராமாதை கூறனைத்தன்
றனாதியவகையின்றிநின்செடறுகிக்
கொண்டனன்காமமெயகத்தியன்றானறனைக்,
கூடாமலுனேமெலிக் குலாவுதமிழ்முதலை
யண்டவரின்முனிந்ததாற் றமிழ்முனியெனலுப்பே
ரடைந்தனறுதல்னிலத் தியாவருனேசிகர்வார்,

வண்டமர்தார்மீனாட்சிசுந்தரவேளே நீ
வளப்புறமக்கோவை சொல்லினவர்வியப்பாமையோ. (8)

அறுசீர்க்கழிநெடில்.

இன்பாவிற்கோவைசொன்னமீனாட்சிசுந்தரப் பேரறிவ
யாலும், முன்பாலிற்கவிசொல்வெனெனகவியாரப் போரதை
மீண்டோரதான்றோர், முன்பாச்சொன்றாங்கடினயேதுதி
ப்பருன்பாவுணர்வோர். கன்றூன்றுறார் நூலைப், பின்பாகச்
சொலிவெறுப்பர் நல்லவனோதேர்போய்பேசுவாயே. (9)

மின்னேறு மாதவனோர் மீனாட்சிசுந்தர விசவேள் நீ
சொல், எண்ணேறு கோவையினைப் புகழ்யான்றிறமிலே
னெனினுமுன்சிர், மன்னேறும்வானேறுமகிழ்விணர்த காவே
றும்வகையானுன்னைக், கண்ணேறுபோமாற் கறையேறு
மென்புகழுங் கைக்கொள்வாயே. (10)

கலம்விளக்குமீனாட்சி சுந்தரமாவொருகோவை கவின்று
ன்சனைத், தலம்விளக்கவைத்தருள்ம் புரிகைமாநெவனுமி
யாத்தனமேகங்கா, குலவிளக்கேகற்பகமேகுருமணியேதிரு
வருளிய குணக்குன்றேயிக், கலம்விளக்குந்தினகரனே யெ
னவனவாழ்த்திவாய் கிழமுமுற்றே. (11)

சொல்வளமுறு மீனாட்சிசுந்தரப்புனிதன் சொல்லு
நல்வளமுடைய கொச்சைநகர்த்திருக்கோவையாயிற்
பல்வளமுடையேநாணம் பதிவளமுடையமாலை
செல்வளமுடையம்ண்ட மிருவளமுடையதென்சே. ()

[illegible]திவெழுதிலரிமுதரலர் புகழ்புகலியீசரோ விண்ணோர்ம
[illegible]னறார், துதிபொதியல்பாமலை பெற்றிருப்பீர்மீனாட்சிசு
ந்தரப்பேர், மதிமுதியன்கோவையைப் போற்பெற்றீர்கொ
ல்காழிவைப்பினீதி, மதிபதிகாரெனவதியீர் நம்முன்னைஞ்
சத்தியமாவுரைகுவீரே. (13)

கம்மாலேபெரியவனேனும் வைணவரேகரர்க்க முதலாகச்
சென்று, நம்மால்வெண்மேனி கருமேனியானனநாத

கரவேண்டி, எம்மாலாமீனாட்சிசுந்தரவேள் கோவையமுதி ன்சீர்த்தி, வெம்மாலிற்பிரதாப வெண்மேனிசெம்மேனிவி ரவினானல். (14)

காமேனும் கமழ்ந்தாரான் மீனாட்சிசுந்தரமால் காழிக்கோ வை, தேனோடியீரோடு சிகருமவண்பிரதாபஞ் சீர்த்தி யோங்கி, வாமனுமெண்ணேனுடி மற்றோமைக்கைவின்றி வடி விரண்டாய், மீனோவொன் றிரியும் பானுமதி யென்றுல கோர் விளம்புவாரால். (15)

தண்டமிழ்முக்கீர்பெருகி மீனாட்சிசுந்தரப் பேர்த்தருமக் கொண்டல், தொண்டர்கள்சூழ்சிரபுரத்திற் பொழிகோவை யெனுமமுததாரைவாரி, மண்டலமும் விண்டலமுங் களைபு சண்டிதிரைகருண்டுவருதலோடுங்கி, அண்டர்தொழும் புகலி யிறைதோணியுந்துணாநின்றே மகிழ்ந்துவானே. (16)

தேவேசர்மீனாட்சிசுந்தரக் கோனொருகோவை செப்பிப் பாரிற், குவேயில்புகழ்படைக்கினைமக் கென்னவைற்குமவன் றமர்க்கும்பாடா, காவேகாதேமனவேயவன்னோர் சொலி க்கேட்டுநனியின்னுன்னி, யோவேயிளாதருங்காலங்கழித்திர் பிறவினைமற்றொன்றில்லீரோ. (17)

அரியவமுதொருங்குகவர்ந் தகரனைவஞ்சித்தவின் னாட் டவரோமென்மைக், குரியவனைமீனாட்சிசுந்தரமால் கோவை யமுதவந்தீந்தானுர், தமியனேர்பெற்றிடினலோ வெல்லு வினைவினீர்தாமனைதக்கொண், டரியன்சூழ் புகலியிறை கற் பணஞ்செய் துண்டுய்ம் மின்றுவிதானே. (18)

கல்லார்க்குகல்லவனு மீனாட்சிசுந்தரவேணவின்றகோவை யில்லார்க்குநிதிதுமவா வில்லார்க்குவிதிபுகலியாழ் வெல்லாளித் த, வல்லார்க்குத்திதிஞானங் கல்லார்க்குமதிவேலை வைய கத்திற், பல்லார்க்குக்கிடிபுகலிப் பதியார்க்குத் துதியதன்சீர் பகர்வோர்யாரே. (19)

எண்சீர்க்கழிநெடில்.

தேமாரிபொழிபொழும் பர்திருக்காழிமிறைமுன்
திகழாண்டுசிந்தார்த்தி திங்கட்பாத்திரத்தில்
பூமாரிசுரர்பொழியச் செல்வர்பலர் கூடிப்
பொன்மாரிசிகப்பொழியப் புலவர்குழாந்துதித்துப்
பாமாரிநனிபொழியப் பல்லியக்கண் முழங்கப்
பலம்புரியகலம்புரியும் வலம்புரியண்டபத்துத்
தூமாரியன்புகலிக்கோவையை மீனாட்சி
சுந்தரப்பேர்மதிவல்லோனரங்கேற்றினனே. (20)

கும்பகோணம் அனைசாமி முதலியாரவர்கள் பாடிய அந்தாதிக்குக் கொடுத்த சாற்றுக்கவிகள்.

விருத்தம்.

அடைக்குநன்றுடைக்குடந்தை வேதபுரிமரியனைபொன்னடிகள்மீது, தொடைக்குநல்ல சுடைக்குமுருப்படைக்குமுயர்ந்துணைசாமிக் கோமானுட்டிக், தொடைக்குநிகர் தொடைக்குநயர்த்தாதிமந்திரத்தைச் சொல்லித்தொண்டுறை கடைக்குமைத்தடைக்கும்வலம்படைக்கு நடந்திடைக்குமி டைத்துணைமைதானே.

கலித்துறை.

சத்தியவேதபுரிமாக்கேதுணைச்சாமி மன்னன்
அத்தியமாநூற்செய்யந்தாதியாவர்க்குந் தொன்மறையாம்
பத்தியுள்ளோர்க்குச்செபமாம் பதிதர்பயங்கரமாம்
புத்திருள்ளோர்க்குவிதியாங்கல்லார்க்கு நற்போதகமே.

புதுவைவித்வான் சவராயலுநாயகர் கேட்டுக்கொண்டபடி அவர்பாடிய கவிகளுக்காகச் சொல்லிய சாற்றுக்கவிகள்.

விருத்தம்.

சர்கோன்சவராயலுநாயக திராவையிரசுவிருக்குஞ்சேட, னேர்கவியுஞ்செய்திலன்புஞ்கவிகள் செய்தாயவன்றுழ்ந்தா

னுயர்ந்தாய்நீயே, சீர்சுமந்தாய்பார்சுமந்தான் கேள்வியுற்று யவன் கேளாச்செவிடனானான், ஆர்விடவாக்கினனவனீயுமு தவாக்கினனுனைத் தானவனென்பானே. (1)

அகத்தியனைக்கண்டதா ரவன்பாட்டைக் கேட்டதாராமு முற்றுஞ், சகத்திலுண்டானவனிலுஞ் சவராயலுநாயகன் பாச்சலதிபொங்கி, யிகத்துலகைவளைத்த துன்னமுடியாது தனைவிழுங்குமெனமேலோடி, ஈகத்தெளித்துப்பெரும்பய த்தாற் குறுகினனெனிலினியா னவில்வதென்னே. (2)

சாதிநாயகனான சவராயலுத்தமனே சவரியாரென்
சோதிநாயகனுமகிதரித்தாய் பீடிட்கிசுந்தரப்பேர்
நீதிநாயகனன்றேகினக்காசாலுலகமெல்லா நியமித்தானே
மாதிநாயகனைமேலிபாடிலுன் கவியையார்மெச்சாரே. ()

கலையழகையுணர் சவராயலு நாயகா மரிய கன்னித்தா யின், றலையழகை மின்காட்டுந் தாளழகைச் சசிகாட்டுந்தங் கமேனி, மலையழகைக் கதிர்காட்டுங் குணவழகைமறைகா ட்டுமோன்பாலத்தாய், நிலையழகைப் பலகவியாணிகாட்டலை திசயமோ நிலத்திற்றானே. (4)

எண்ணெடுத்தசகத்திர நாவிருந்துமே பாடியும்வேதுவி ன்றி, மண்ணெடுத்துக் கல்லெடுத்து மரமெடுத்துநானுமுயிர் வாழுஞ்சேட, விண்ணெடுத்த புகழ்கொள் சவராயலுநாய கன்கவிவேலைக் குணியோர்; பண்ணெடுத்துப் பாடினிதில் பெண்ணெடுக்கு மண்ணெடுக்கும் பழியும்போமே. (5)

மதிகொள்சவராயலு நாயகநிராமரியனைக்கு மகிழ்[illegible]த்தி செய்; துதிகவியைத்தொகுப்பதற் காயிரங்கவிகள் வேண்டும் வளருங் குழும்பல்நூர்க்; கதிபதிநாகமக்கிந்தோ பல[illegible]லை யாறுகவிக்கதிகம்பாட, விதியிலேயாதலிற்சிறிதும் பெரிதெ னக்கொண்டினிமக்கு விடையீவாயே. (6)

ஷெ. விற்பன்னரவர்களும், மகாவித்வசிரோமணி யாகிய யாழ்ப்பாணம் B. A. B. L. சி. வை. தாமோ

தரம்பிள்ளையவர்களும், பற்பலசமயங்களிற் சம்பாஷி த்தபோழ்தும், கடிதப்போக்குவரவிலும், பாடி யபாக்கள் அதிகவியப்பாகவும், கற்பனையமுடைய னவாகவு மிருந்தலால் அப்பாக்களும் இதிற்சேர்க்க ப்பட்டிருக்கின்றன.

ஷெ தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் பாடிய கவிகள்,

வெண்பா.

ஆமிரநாவாற்கு மறைதற்பாற்றோவேத
நாயகன்றனுள்ளத்து ஞானவொளி—நாயிறொளி
காணுவதன்றோ விழிக்கிற்கண்டுங்கிற்காரிருளே
சாணுவதென்றுலித்துரைக்கு. (1)

பார்த்தவுடனுடலம் பரிந்ததுமனது
தீர்த்ததிதய மெழிழ்ந்ததால்——பேர்த்தொளிரு
நாயகனைத் தொகையைநகும்வேத //
நாயகனைத் தன்சொனலம். (2)

கலித்துறை.

இடமணித் தென்றல்.

வில்லிபுத்தூரனிகர் வேதநாயக வேர்தன்மனத்
தல்லும்பகலுமயர்பேதை யேயன்னவன்கனக, [ய்ச்
வில்லிற்றடைபட்டெதிர்த்துநின்றோட்டொளிமீண்டிமண்டா
செல்லுமணித்துறும்மன்றலு மாலிதைத்திடவே. (3)

நீதியெவிதி அன்றிவேதாவிதியென்னு மேதினியிற்,
சாதியெழுமைக்கருதா தமுதுவர்காண், தலையில்
ஜாதியேயிலையற்றதுவிதியே இருக்குந்தலையெல்
சாதியேயெனக்குப்பகைவரோ யேற்றதருதியன்றே. (4)

காதற்சிறப்பு.

உன்றூலவன்மன்பான் மறப்பி னென்றேவென்றுவைத்துதிரு
வன்றூலவொன்மனத்தேவேதநாயகவள்ளலைவைத்துட்

கொள்ளுவதுமனத்தின்வசம் யாவையுங்கொள்ளைகொள்ள
வின்றுவளமுனைத்தோருமன்னர்க்கூடியினர்மென்மொழியே.()

மலைமாதைவெட்டிமகிழ்த் திருச்சேனிக்கலையகத்திற்
சிவர்குத்தகொண்டுநிரிச்செருத்தாருட்டியங்கினனெனற்
கலையாறுமஞ்சுகிலான் வேதநாயகவன்னலொரு
கிலைமாறுபோலவன்றேமெனிறுன் சொல்லிளம்புதற்கே.()

விருத்தம்.

வேதநாயகனுக் தாமரைக்கோவில் விரிஞ்சனைம் பாண்டவர்விதித்த, வேதநாயகனுந்திருவுறைமார் பன்விட்டு துவட்டுவிளைப்புறக்காத், வேதநாயகனும் பொன்னெடுக்குன்றவில்லி மூவருமொருவருவாய், வேதநாயகனு மன்னனுமினையெல் மேலவன்மேன்மையென்புகல் வாம். (7)

கடவுளர்பாலைக் கடற்கரைகண்ட கவிஞர்தமதுமேலாமடக்கி, வடதிசையிருந்துவந்த மாமுனியுங் கவிமையான்வயிற்றழுத்தபட்ட, கொடுமைமையக்குறையப்பான் குறைகடலேழுங்கூட்டிவைத் தொருங்குமுற்றனைத்தும், உடறகித்துலக்கைஉவிப்பிடி யானைதொத்தனன் வேதநாயகனே. (8)

முலைவாய்ப்புக்கொழித்திட்டான் மூனரியிருள் வெருத்துடலமுழுதும்போதிக், குவைவாய்ப்புக்கொழித்திட்டான் கும்பசன் றன்றிருமேனி குறுகியுன்றன், கலைவாய்ப்புக்கொழித்திட்டா னறுந்தமிழ் மாதனைத்தன் றனதுமேவேளாய், மிகைவாய்ப்புக் கொழித்திட்டான் வேதநாயக னுக்கு வெட்கித்தானே. (9)

அந்தகாரமிருந்த காலையிலப்பிறா பொளியல்லவோ
தந்திடும் பொலிசாயைபட்டென்னிதமனிநீது னபுலவரால்
இத்தமிழ்வெனைல் வேதநாயக னெழிலிர் வயினமிருந்ரோ
இத்துவிம்பமோர்புலவனுன் செடிதுநிடிர்த்திடல்கரியதோ.

மயில்கண்டுமேகநோக்கு மித்துவரவுகாலநோக்குறும்
பயில்சகோரமப்புயங்கள் பண்பிறைகுநோக்குமால்

வெயில்வன்றனுதயம்யானும் வேதநாயகன்கவித்
தயிலநோக்குவன் சொல்ன்ப சாகரத்தில் மூழ்கவே. (11)

தோமிலாதமாத்துகள்படவரவொன்று தொல்லைச்
சோமவாலதிதொட்டநகைக்குருளாம்
நாமமன்னவன்வேத நாயகனினும் நகைபோற்
பூமிவாய்செல்சன் பொருத்தயார்வஞ்சினம்புகன்றார். (12)

வேடி விற்பன்னரவர்கள் பாடியகவிகள்.

விருத்தம்.

உயர்வாக்தாமோதரபூபாவுன்னைச் சரியொவ்வானைன்றன்
சயமாகுமோதியென் னானைச்சோதியுடையாய் நீயன்றன்
கயமோகத்தாற்கலை தேய்வன்கலையுமதியும் வளர்வாய்நீ
அயர்வாமலனேகளங்கமுற்று னகளங்கன்றனீதானே. (1)

கன்றுகக்கினியதாமோதரகாதி பன்றுனும்
தென்றுகன்டயிழாற்செய்யுந் திங்கலியமுதக்தன்னைக்
கொள்ளுவோர்செவித்திக்குங் கூறுவோர்வாய்தித்திக்கும்
உள்ளுவோர்மனத்தித்திக்குமென்னில்யாமுரைப்பதென்னே

நிகரறுசக்கரத்தாமோதரமகிபாபு றவிருணீக்குவென்பதங்கள், அக்கவிருணீக்கி நிலையவன்மெய்யோனி சார்தனனுதித்தன்பால், நிகழ்மதியையுமிப்புனைவன் பலர்க்குமகிதருவையவனிகி யிற்றொன்றுன், பகலரவுமாறுதுவிளங்குவைநீபுவியொவ்வான்பகலோன்றானே. (3)

வரகம்பனனையதாமோதரமன்று நீபாக்கெட்டுச்
சிரகம்பஞ்சேடன்செய்த செய்கையாற்சிலதைத்தில்
காகம்பமொழிநு கம்பசடர்த்தென்றமிழ்த்துப்
பரகம்பமுறவுரைக்கும் பலபத்திரிகையம்மா. (4)

நிதவனையை தாமோதரவன்னைல்போலவின்பா
றுதேனைவனைத்துக்கன்ன லூற்றி செப்பியமெய்யான்
சூத்தினையன்மொனித்தவனைத்தனகால் செவியைநீக்கிப்
பாதலச்சிறைவைத்தேமன்பாரத்தைச் சுமந்திருறுல். (5)

நிறமெய்த் தாமோதரமாலே நீதான் சுயமேகவிபாடத், நிற மெய்யினையென் றிருந்தேன்யான் றெரிந்தேனின்றுன் கள்ள மெலாம், புறமேயறியப்பகர்ந்திடுவென் புவியிலோர்பெண் ணுதவியினால், அறமெய்க்கவிகள்பாடின்று யவளாலொன்னி ற்கலைமகனே. (6)

மருமலர்த்தார்புனைதாமோ தரமன்பாகான்முகன்றன்கருஞ் சங்கேட்டு, அருநயவாக்குனைக் களித்தான்றன் மனைவியையு ன்றுவிமரவைத்தான், திருவையுமுன் னெருபே சேர்த்தானுன் பகைவரொடு மூத்தான் சேரச்செய்தான், கருமலிலாவிச்செ யலாற்கோவிலுற்றுன் பூசையற்றுன் றலையற்றேனே. (7)

வானிருக்கவெவன் பயிர்க்கென்குறையுடையார்
கோனிருக்கவெருடிகளுக்கென் குறைகுவலயில்
கானிருக்குந் தார்ப்புயத்தான் தாமோதரகனபூ
மானிருக்கவென்குறை நமக்குள்ளமேவருந்தேல். (8)

கலித்துறை.

பொன்னகநேர்புயத் தாமோதரப்பெயர்ப் பூபதியே
மன்னகநீதிப்பரிவர்த்தனத்தொல் வழக்கின்படி
என்னகந்தன்னிலெஞ் ஞான்றுங்குடிகொண்டிருக்கின்றநீ
நின்னகந்தன்னிலெனைக்குடி யேற்றனைவிழுமியே. (9)

விருத்தம்.

வம்பமர்பூந்தார்த்தாமோதர வள்ளால்வாக்கினுன்னைக்
கம்பனென்னெனக்கோவோ கவிச்சக்கரவர்த்தியென்கோ
கும்பசனென்கோதேவர்குரு வென்கோதிருவருக்கொண்
டிம்பர்வாழ்கும்பனென்கோ வென்னென்கோ அறிவிலேனே.

இலக்கணநூலன்றுணர்ந் தோரிலக்கியமே தேறார்
இரண்டுமுணர்ந்தோரொளிநூக்கவி யியற்றவறியார்
கலக்கவிசெய்வோர் வசனகாவியமேயறியார்
காவியஞ்செய்வோர் பதங்கள்கூறிடவேதெரியார்
தலக்கணுணர்ந்தோர்கள் பிரசங்கமேதெரியார்
தனையியற்கையிலேயவெளிற் றமிழோடைக்கியக்

கலைக்கியானமுழுதுணர்ந்த பூரணபண்டிதனாங்
கனதாமோதரவேட் குக்கலைமகனுநிகரோ (11)

கலித்துறை.

பன்முகநூலுணர்தாமோதரப் பெயர்ப்பாவலனே
பொன்முகநோக்கும்வழி யவர்போலவும் போக்கவன்னை
தன்முகநோக்குங்குழவிகள்போலவுஞ் சந்ததமும்
உன்முகநோக்கிடுமென்னெஞ்ச முற்றவுதவுவையே. (12)

நீடியசீர்பெறு தாமோதரமன்னநின் புவியில்
வாடியகூழ்க்கண்மழை முகங்கண்டெனமாண்புறநீ
பாடியசெய்யுளைப்பார்த்தின் பவாரிபடிந்தனன்யான்
கோடிபுலவர்கள்கூடினு நின்புகழ் கூறரிதே. (13)

அதிகாரமும்பெருஞ் சீருமற்றேமென் றறுதினமு
மதியேமயங்கற் கந்தமும்போதமும் வாய்மையும்வாழ்
பதியேயெனுங்கனதா மோதரவள்ளல்பகரும்வெகு
நிதியேபெற்றேமினி யாருநமக்குநிகரல்லவே. (14)

வெண்பா.

சாற்றுமுவமையிலாத் தாமோதரனே
நேற்றுவரை விட்ட கிகரிக்கவிக்—கேற்றபொருள்
இன்னதென வறியாதேக்கமுற் றேனாக்கமுற்றேன்
நன்னருறச்செய்வாய் நயந்து. (15)

வாரிதடைந்தமுதம் வான்புலவர்க்கேயீந்த
சாரியனுந்தாமோதரனென்ன—சீர்தமிழின்
ஆழிகடைந்தின்பவமுதா புலவர்க்கீந்தான்
வாழியதாமோதரமால் வாய்ந்து. (16)

திருநாளைப்போவார் சரித்திரத்தைப் பற்றி முடி கொண்டான் பாரதியென்பவர் பாடிய கீர்த்தனங்க ளுக்கு அவர்கேட்டுக்கொண்டதனின் பேரிற் பாடிய சாற்றுக்கவி.

விருத்தம்.

படிகொண்டபுகழ்த்திரு நாளைப்போவான் சரித்திரத்தை ப்பொருவினார்கள், கடிகொண்டு வியந்திடக் கீர்த்தனைமாகச் செய்தளித்தான்கவிர்சேர்திங்கள், முடிகொண்டான் கொடிகொண்டான் அடிகண்டான்மடியண்டான் முடிகொண்டானிற், குடிகொண்டான்கோபால கிருஷ்ணபாரதிநாமக்குண மேலோனே.

கவித்தலம் துரைசாமிமூப்பனாரவர்களா லியற்றப் பட்ட சிலநூல்களை வே. விற்பன்னரவர்கட்கனுப்பிய காலையிற்பாடியனுப்பிய கவிகள்.

விருத்தம்.

மண்வைத்தபெட்டோ னன்னமா துரைசாமி மன்ன, பண்ணைவைத்த கின்பன்னூ லோர்பாவலன் கொடுக்க வாங்கிக், கண்வைத்தேன் சிரமேல்வைத்தேன் காரணமறையோன் றன்னை, வண்வைத்து வாழ்த்திடுவேன் யானிதை யவர்க் கியம்புவாயே. (1)

தர்க்கமுற்றுணர்சாமி மகிபாலசகத்திரநாத்தாங்குஞ் சேடன், ஓர்கவிபுனைசெய்திலன்பன் னூல்கள்செய்தாயவன்சமைத்தாலுரைப்பாதன்னைச், சிரகலைகள்கற்றாய்சீ கேள்விபுத்திரயவன்கோசச் செவிடனானான், ஊர்விட்டார்க்கிணைவை யமுதவாக்கினனு னைத்தானமென்றவ்வாறே. (2)

வே. விற்பன்னர் ஓர் சமயத்தில் வேடிக்கையாகப் பாடிய கவிகள்.

பாரதத்தை முற்றுமே பார்த்துணர்ந்த பண்டிதர்காள்
சாரமுற்ற வச்சிலைத தான்கேளீர்—ஆரமுற்ற
தேகமெலாம் பச்சை சிறகிரண்டு காலிரண்டு
மாகப் பறக்குமது. (1)

பாரதத்தைமுற்றுமே பார்த்துணர்ந்தோம்பொய்சொல்லோ
காரதத்தை முட்டுமதனாற் கொடிஞ்சி—பாரிடத்திற் [ச

சக்கரங்களோடுபெலர் தாமிழுக்கச் செல்லுமே
விக்கிரகர் தங்குமதன்மேல். (2)

பாரவிராமாயணத்தைப் பாராமற் சொல்லவல்லோஞ்
சூரனொருகள்வன் போற்றுக்கிவந்து—சேனைவே
தந்தவிலங்கனியைத் தாசரதி கைப்பிடித்த
கந்தபுராணமதுகாண். (3)

வே. விற்பன்னர் தமது மனைவி யிறந்த காலத்திற் பாடிய கவிகள்.

வெண்பா.

என்னொடுவாழ் சாகாதே யென்று பலமுறைநா
னொன்றுதான் சொன்னவுரைகடந்து—மின்னொடுசேர்
பொன்னேயிறந்தாய் புருடன் மொழியைக்கடந்த
தென்னேயின்னே நீயியம்பு. (1)

ஆண்டபண்டமெல்லா மழியாதிருக்க நீ
பூண்டவுடையிருக்கப் பூணிருக்க—மாண்டனையே
யன்னமேயுன்னை யடித்தேனோ வைதேனோ
சொன்னமே யென்போனாய் சொல். (2)

ஆரும்பிரசவத்துக் கப்பனூர்க் கென்னைவிட்டுப்
போகும்படி யிசையாப் பூவையே—யேகமாய்
முக்காலமுமுணர்ந்த மூலனு மப்பனூர்க்
கிக்கால நீ போனதென. (3)

மாதரின்றிவாழின் மதன்பகையா காமனுஞ்செய்
காதலியர்மீது பகைகாலனும்—பூதலத்திற்
கள்ளமின்றனைக்கூடிற் கத்தன் பெரும்பகையா
முள்ளமே வேறென் செய்வோம். (4)

ஆணமனையின் மிச்சம் மாவிருப்போ மென்றுவோ
வீனவுடனே யுற்றனைவருத்து—மானினைய
மாதர்தமையே கொண்டான் மண்ணிலவரிரார்
காதலே னெந்நின்செய்வனான். (5)

நீயாவி நானுடல நீபோனாய் நானிருந்தேன்
மாயாமல் வெற்றுடம்பு வாழுமோ—தூயானே
நானேநானல்லவோ நாட்டினான் வேறொருவன்
றானேவிதென்ன நவஞ்சாற்று. (6)

சென்னை அஷ்டாவதானம் பூவை கலியாண சுந்தரமுதலியா ரவர்களெழுதிய கவிகள்.

வெண்பா.

காசல்ல செம்புக் கடுக்கனல்ல பொற்சரிகைத்
தூசல்ல கேட்பதுவென் சோறல்ல—மாசிலா
வேதநாயகப் பெரியவித்தகனே யென்கருத்தை
நீதயவாய்க் கேட்கநினை. (1)

விருத்தம்.

விண்ணைப்பால் பைங்கூழை யினிதளிக்கும் பாமன்போல் வியன்பாவாணர்; உண்ணப்பா லனைத்தோடு வேண்டுவவெல்லாம்பரிவி னுதவுதற்கே; கண்ணப்பா வெனக்கேட்டு முனமருள் வேதநாயக வென்பாவணீவிர்; வண்ணப்பா பிரதாப முதலியார் சரிதமது வழங்குவாயே. (2)

ஷை மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரி லொருவராகிய சென்னை வேங்கட சுப்பாபிள்ளை யவர்களெழுதிய கவிகள்.

ஆன்றகீர்த்தி யதிபனென்றிடத்
தோன்றியமாயூரத் துலங்கத்துலங்குந்.
தீந்தமிழ்ப்புலமை சிறந்தபாவலர்
வேந்தசற்குண வேதநாயக
சிந்தைகளிக்க திறம்பெறுமன்மொழி
தந்தனன்வந்தனந் தந்தனனினக்கே.

வெண்பா.

தேனினினிக்கின்ற தமிழ் தேர்ந்த கவிவேந்தனென
நானிலம்போற்றும் வேதநாயகனே—யானினையே

கண்டிருந்தேனில்லெனினுங் காண்பாமென் றன்னுள்ளே
கொண்டிருந்தே னன்பின் குணம். (1)

தூயகவி மீனாட்சிசுந்தர னெங்கோமான்பா
லாயவனாத் தன்புளார்க் கன்புளேன்—ஆயின்முன்
னேயனெனக் காணேதிலையென்னு தென்றனைநின்
னேயனெனக் கொண்டருள்க நீ. (2)

நிற்கன்றி பேசிலே னீயுரைத்த நீதிநூல்
சொற்கொண்ட பாவின்சுவை மடுத்துக்—கற்கண்டுந்
தேனுங்கசப்பெனவே சிந்தை களிகூர்ந்தேனால்
யானுநின்னேய னெனவே. (3)

மீனாட்சி சுந்தரனு மேலோன் சிரகிரியில்
தானூட்டியவா ழ்க்குணத்தே—தேனூட்டிச்
செந்தமிழ்வன்பாத் திறிதுணர்ந் தேன்மன்னவிதாம்
பந்தமெனக்குண்டே யன்பால். (4)

அட்ட இலக்குமிவி லாசவச்சுக்கூடத்துக்
கிட்டமுற மாகேச னென்றிடவே—இட்டமுடன்
இப்போதிச் சென்னையிருந்து வசிக்கின்றேன்
தப்பேதுமில்லை யிதிற்றான். (5)

தருவெனவே யாதுந்தரும் வள்ளானின்பால்
வருவனவா மெம்மதுவை வாசித்—தருள்புரிந்தெம்
வேண்டுகோளுக்கிரங்க வேண்டுங்கா ணிவ்வுதவி
யாண்மறப்ப திலையாம். (6)

சொல்லும்பொருளுஞ் சுவையுடைத்தாயே சுவின்மேல்
அல்லலற நீதந்த வந்தாதி—நல்லையெனக்
கொன்றனுப்ப வேண்டுமுயர் வேதநாயகனே
வெற்றன்பா லுள்ள மிசைந்து. (7)

ஷை விற்பன்னர் உத்தியோகத்தை விட்டபின்னர் பலர்வேண்டுகோளின்பேரில் பொது நலத்தைநாடி

இந்தமாயூர முன்சிபால்ட்டியில் சேர்மேனாக விருந்து ஊருக்குப்பற்பல நன்மைகளைச் செய்துவந்தனர். இவர் நீதிநடாத்திய ஒழுங்கும் சிறப்பும் இவருக்குமுன்னுமில்லை பின்னுமில்லையென்று சொலற்பாலது. இவர் எக்காலுமாறாத தன்மையுடையமகான், கடவுளடியைக் கனவினுமறவாத கனவான் பிறர்நலத்தை விரும்பும் பெற்றியோர், சொன்னமொழி தவறாததாக்தார், பரோபகார சிந்தையுடைய பாக்கியவான், பொய்ப்புகழைக் கேளாதகாதையுடையவர், கிருபாநோக்கமான கண்களையுடையவர், தப்புரைபகரா நாவையுடையவர், எந்தச்சமயத்திலும் யாவருங்கண்டு களிப்புறு முகாரவிந்தத்தை யுடையவர், புவியின்கண்ணுள்ளார்க்குத் தானோர்தாசனென்னும் மனத்தையுடையவர், பிறர்மனை நோக்காப் பேரறிவாளர், தன்னையடைந்தாரைக் காக்குந் தயாளகுணத்தை ஆபரணமாகப் பூண்டவர், அன்பு, இரக்கம், தயை, தாக்ஷிண்ணியமுதலிய நற்குணங்கட் குறைவிடமாகிய நெஞ்சையுடையவர், பொறை, நிறை, வாய்மை, தூய்மை, முதலிய நாற்குணங்களுங் குடிகொ[illegible]ந்தயசுத்தமுடையவர்.

செய்யுள்.

அனமிலார்க்கனமாய்வாழ அகமிலார்க்ககமாய்த்துணைப, மனமுளார்க்குவப்பாய்நோயின் வருந்துவோர்க் கருமருந்தாய்த், தனமிலார்க்கரும்பொன்னாய் நற்றாய்தந்தை இலார்க்கன்னாய், இனமிலார்க்கினமாயார்க்கும் யாவுமாயிசைதலன்பே.

என்று ஷை விற்பன்னராலியற்றப்பட்ட நீதிநூல், பரோபகாரமென்கிற அத்தியாயத்திற் கூறியபடிநடக்

துகாட்டிய வரிவ்வறிஞரே. எத்துன்பமடைந்தோராயினு மிவரிடஞ்சில நிமிடஞ்சம்பாஷிக்கில் இவரதன்பான வசனத்தா லின்பமடைவார்கள்.

"விருந்துபுறத்ததாத்தா னுண்டல்சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற்றன்று"

என்று திருவள்ளுவர்செப்பிய குறளின்கருத்தைப் பரிபாலித்துவந்த பாக்கியவானிவரே இவரிங்ஙனம் உலகோபகாரமாக நடாத்திவந்த பற்பலநன்மைகளைப்பற்றி எங்கணுமெந்நாளும் புகழாதாரில்லை.

இவ்வாறாகப்புகழுடம்பை நிலைநாட்டிவந்த இக்கனவான் கடைசியாக சற்றேறக்குறைய ஒருவருடக்காலமாய் (Dropsy) டிராப்சி, அதாவது தேகத்தில் அதைப்பு என்கிற நோயுண்டாகிப் பலடாக்டர்கள் வைத்தியஞ்செய்தும் பக்குவப்படாமல் அந்நோய் மேலிட்டதையறிந்து தாமிவ்வுலகத்தைத் துறக்க நாலுநாள்முந்தி ஒருபாயஞ்செய்தனர், தாம்சௌக்கியத்தைநாடி வேறோர் ஊருக்குப் பிரயாணமாக உத்தேசித்திருப்பதாகவும், தமதிஷ்டரான அடியிற்கண்ட கனவான்களிடம் நேரில்விடைபெற்றுக் கொள்ளக்கூடாதிருப்பது பற்றி இதன்மூலமாக விடைபெற்றுக்கொள்ளுகிறேனென்றும், பலகனவான்களால் தமக்குக்கிடைத்தநன்மைகளையும் அவரவர்கள் குணாதிசயங்களையும் இங்கிலீஷில் லெழுதி அவரவர்களிடமனுப்பிக் கையொப்பம் வாங்கிவரும்படி செய்தனர், அதைக்கண்ணுற்ற கனவான்கள் அதியாச்சரியமடைந்து அந்தமேலானபாஷை நடையைவியந்து கையொப்பமிட்டது மன்றிநேரிலும் வந்து முகமன் கூறினார்கள். அவ்வறிஞர் அவ்வுபசாரத்தை விரும்பாதவ

ராய் அவர்களிடஞ் சல்லாபஞ் செய்துகொண்டிருந்தபின்னர், 1889-ம்-வருடம் ஜூலை மாதம் 21உ ஆதிவாரம் இரவு 10 மணிவரையில் சாதாரணமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தவர் ஆங்குகூடியிருந்தவர்கட் சப்புறம் போயிருக்கும்படி விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டுச் சற்றுநேர மௌனமாயிருந்து குருப்பிரசாதியை வரவழைத்துத் தமதாத்மகாரியங்களை முடித்துக்கொண்டு மரணவஸ்தையென்பதற்பமுமின்றித் தீனதயாளுவாகிய இவ்கடவுளது திருவடியிலன்பு பூண்டு நித்தியானந்த மகிமையடைய மலர்ந்த முகத்துடன் பூதவுடம்பை நீத்துப் புகழுடம்பை நிலைநாட்டி 11 மணிக்குப் பரலோக பதவியடைந்தனர்.

இதையறிந்து உருகாதாரொருவருமில்லை பிள்ளைகளெல்லாம் பிதாவின் பிரிவாற்றாது மிகுந்த சஞ்சலப்பட்டுப் பிரலாபித்தார்கள், பந்துக்களெல்லாம் எங்கள் பாக்கியம் போய்விட்டதென்று பரிதபித்தார்கள், கற்றோரெல்லாங் கல்விக்களஞ்சியம் போய்விட்டதென்றுகலுழ்ந்தார்கள். உற்றோரெல்லாரும் தவியற்றோமென்றுலைந்தார்கள். கண்டோரெல்லாங் கண்மணிபோய் விட்டதென்று கதறினார்கள். பற்றுள்ளோரெல்லாம் பரவாணர்போய் விட்டாரென்று பதறினார்கள். அறிஞரெல்லாம் ஆவிபிரிந்ததுபோலாழ்ந்தார்கள். ஏழைஞரெல்லாம் வாழ்விழந்தோமென்று மறுகினார்கள். மற்றெல்லோரும் வேதநாயகமாகிய இவ்வுலகி னாயகம் போய் விட்டதென்று கவலுற்றார்கள். மறுநாள் 22-உ திங்கள் காலம் 5-மணிக்கு அலங்காரமான பூந்தேரொன்றமைத்து அதில் அத்தலைவனுடலத்தை ஏற்றி

அநேக ஜனங்கள் புடைசூழ, பலவித வாத்தியங்கள் கோஷிக்க எண்ணிக்கையில்லாத மாந்தர்கள் புகழ்கூறக் குருப்பிரசாதி முதலானவர்கள் வேதசங்கீதம்பாடிவர மிக்க ஆடம்பரத்துடன் தேவாலயத்திற்கொண்டுபோய் வைத்து தூப்பூசை முதலானவை முடித்துப் பின்பு கல்லறைக்கு எடுத்துக்கொண்டுபோய் அதிக சிறப்புடன் 6-மணிக்கு நல்லடக்கஞ்செய்யப்பட்டது. இக்கனவானுக்கோர் புத்திரரும் இருபுத்திரிகளு மிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத்தக்க ஆஸ்திகளுமிருக்கின்றன அதற்காக வேண்டிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் உயில்மூலமாகக் குறைவறச் செய்திருக்கின்றனர்.

ஷை விற்பன்னர் காலஞ்சென்றபின் அவரது நெடுநாள் நேயரும் சென்னைநார்மல்ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய சுப்பராய செட்டியாரவர்களாற் பாடிய கவிகள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கோனாட்டுவேளாளர் குலத்துதித்தோன் மதிநிறைந்தோன் கோடா
தோங்கத், தானாட்டுமதிகாரந் தவறின்றேனதுபோலத் தமி
ழ்த்தாலாய்ந்து, தேனாட்டுஞ் சுவைபழுத்த நீதிநூலாதி
நூலிகளுஞ் செய்தோன், வானாட்டிப்புகழ்மிக்கோன் வேதநா
யகவள்ளலையிழந்தோம். (1)

கற்றவரு மற்றவருக்கனிகூரக் கற்பனையைக் கடிந்து
போக்கி, அற்றவர்க்கோ ரருநிதிபோன்றுயர்வாழ்வி லமர்ந்
திருந்து விரோதியாண்டில், கற்றவருங்கடைமதியோரேழ
த்திகதியுறுமொளிவாரத்தில், பற்றவருங்கடவுள்பதமலர்
நீழற்றான் பண்ணவர்வாழ்த்தெய்தமாதோ. (2)

புதுவை வித்வான் சவராயலு நாயக ரவர்களாற் பாடிய கவிகள்,

அந்தோவெங்கண்மணியே யரும்புலவர் சிகாமணியே யணியேயென்று, நந்தாதவின்மணியே காவலவருண்மணியே நடுநிலையாயஞ், சிந்தாமற்சரிந்திடுபுரி வேதநாயக நற்செம்மலேயு, வந்தாதிராதனிட மனுகிவிட்டா யாங்கண்மிகவயர்கின்றோமே. (1)

சொல்லரிய நீதிநூல்பெண்மதிமாலை சகுணசுந்தரியோ
டொல்லுலுறும் பிரதாபமுதலியார் சரித்திரங்களுயர்ந்தாதி
நல்லதிருவருண்மாலை சித்தாந்தசங்கிரகன் ளூரம்பாரில்
எல்லவரும்புகழ்சர்வசமயகீர்த்தனம்பலவியிசைத்தாயன்றோ

நற்றவர் வேதியரரசர்புகழ்ந்தேத்தப் பாவாணர் நன்குவாழ்த்தப், பெற்றகுளத்தூர் வேதநாயகன் செய்கவிதைகளைப் பிறங்குஞ் சீர்த்தி, யுற்றநாவலவர்பிரான் மீனாட்சிசுந்தரனென்றுயர்பேர்பூண்ட, கற்றபெருங் கவீச்சுரனே கண்டுபயந்தெனெனில் யான்புகழவெலன்னே. (3)

எத்திக்கும்புகழ்வேத நாயக பூபதிமதியாலிலங்குந்தூய, முத்திக்குவித்தாயபத்திமையாரணிகளின் முதுவர்யார்க்கும், இத்திக்கு முக்கனிக்கு மிக்கினுக்கு மிக்கனவாச்சீர்யோர்கள், புத்திக்குஞ்சித்திக்கும் பூஷிதமாயெனினினியான் புகழ்வதென்னே. (4)

மேதினியியுயர்ந்தவேளாளன் குளத்தூர்க்கோனாட்டு வேளாளர்க்குட், சோதியெனத்திகழ் வேதநாயகமான் சவரிமுத்துத்து யோன்சேயர, ஓராயிரத்தெண்ணூற் றிருபத்தாறு மாண்டொக்டோபர்மாதம், ஆதிபரனருளால்வந்து பான் மூன்றாண்டு நின்றின்றவந் சேர்ந்தானே. (5)

ஷை விற்பன்னர் முன்சீபல் சேர்மேனாக இருந்த போது நமது மகிமைதங்கிய இராணியாரவர்களின் ஜூபிலி மகோற்சவங் கொண்டாடிய காலத்தில்

ஷை முன்சீபல் வித்தியாசாலை மாணாக்கர்களாற்பாடின் துதிக்கும்படி ஷை விற்பன்னர் பாடியகீர்த்தனை.

இராகம் - இங்கிலீஷ் மெட்டு.

பல்லவி.

மங்களம் மங்களம் மங்களம் ஜெயமங்களமே.

அநுபல்லவி.

இங்கிதமான குணாகரியே
எங்களும்யாவர் மனோகரியே
இஷ்டமாய் சட்டமாய் அஷ்டைஸ்வரிய
பட்டம்பெருகிட. (மங்களம்)

சரணங்கள்.

1. அலெக்சான்றர்விக்டோரியா ராணி
அம்மணியே இருகண்மணியே
விலகரிதாகிய பேரிருள்நீக்கும்
விண்மணிதனை நிகர்பெண்மணியே
கலகவிநோத நிவாரணியே
பலபல அரசர் சிரோமணியே
காட்சியாய், மாட்சியாய், நீட்சியாய்,
அரசாட்சி செலுத்திட. (மங்களம்)

2. ஐம்பதுவருஷம் துன்பமில்லாதெமை
ஆண்டவளேதயை பூண்டவளே
அம்புவிஎங்கும் செங்கோல் தங்கும்
அற்புதமகிமை நீண்டவளே
நம்பும்எளியர் தயாநிதியே
சம்பிரமமான யோகிநியே
நாளும்சீர், நீளும்பார், மூளும்சுகமுடன்
ஆளும்செயலுற. (மங்களம்)

3. இருபதுகோடி ஜனங்கள்நிறைந்த
சக்கிரியசக்கர வர்த்தினியே

பாவியாஷியர் முதலாகியபல்
பகையாளிகள்தம் மர்த்தனியே
கருகருதர்மசம் வர்த்தனியே
தருமமுளோர்மன நிர்த்தனியே
கம்பஞ்சேர் துன்பம்போய் சம்பிரமமாக
இன்பம்பெருகிட. (மங்களம்)

4. தந்திகள்ரெயில்கள் பாலம்பதருகள்
சாலைகள்சோலைகள் நித்தியமே
பக்திசெய்வித்தியா சாலைகள்முதலாய்
பல்வளம்இது சத்தியமே
இந்திரலோகமும் இணையலவே
சுந்தரிசெயும் நன்மைகள்பலவே
இங்கும்தான், எங்கும்தான், செங்கோலானது
பொங்கிப்பெருகிட. (மங்களம்)

ஷை முன்சிபல் சேர்மெனாயிருந்த காலம் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் மிஸ்ட்டர்ஸ் பிராண்டரம்மாளால் பெண்பாடசாலைப் பரீக்ஷை நடத்தப்பட்டபோழ்து கடவுள்மீது ஸ்தோத்திரமாக ஷை பெண்கள் பாடும்படி ஷை விற்பன்னர் பாடிக்கொடுத்த கீர்த்தனை.

இராகம் - இங்கிலீஷ் மெட்டு.

பல்லவி.

இங்கும்பார் எங்குந் தங்கும் பராபரமானவனே.

அநுபல்லவி.

பொங்குங்கருணையின் வாரிதியே
பவனங்களையருள் பூபதியே
போதஞ்சங் கீதம்சன் னீதமொடுபிர
சாதங்களுமருள். (இங்கும்பார்)

சரணங்கள்.

1. பூதலமெங்கும் நாமம்விளங்கும்
பூரணகாரண ஆரணனே

பாதகமங்கும் போதமிலங்கும்
பாவனபாசுர வாரணனே
பரமண்டலம்வளர் ஆரியனே
தருமத்தனில் மிகுசூரியனே
பயங்கள்நீர் துக்கந்தான் எங்குமே
தங்கும்படியருள். (இங்கும்பார்)

நாமும்ஐரோப்பிய மாதர்கள்போல
நாங்கள்கல்வியில் தேர்ந்திடவும்
ஆடவரெங்களை இழிவாமென்னும்
அநியாயங்கள் தீர்ந்திடவும்
அஞ்ஞானங்கள் குறைந்திடவும்
மெய்ஞ்ஞானங்கள் நிறைந்திடவும்
அஞ்சும்போர் பஞ்சம்நோய் எஞ்சும்படிநீ
தஞ்சந்தந்தருள். (இங்கும்பார்)

நீதிவழுவாதுசெய் சட்டதிட்டங்கள்
நீடுழிகால மிருந்திடவும்
பாதியாயனும் பகர்ந்திடுநியாய
பதிகளெங்கெங்கும் விரிந்திடவும்
சாதுசங்கங்கள் நிலைப்படவும்
நீதியெங்கெங்கும் நிலைப்படவும்
தந்துங்கார் பந்தந்தீர் சந்ததமாரா
னந்தமதமருள். (இங்கும்பார்)

சத்திய அரசி விக்டோரியாராணி
என்றென்றுந் தான்வாழ்ந்திடவும்
எத்தினமில் மிஸ்ட்டர்ஸ் பிராண்டர் அம்மாளை
இன்பவளங்கள் சூழ்ந்திடவும்
இங்கிலீஷ் அரசு நிறைந்திடவும்
மங்கியரஷி யாயுறந்திடவும்
இன்பந்தா துன்பந்தீர் மென்புந்தான்
அன்புந்தந்தருள். (இங்கும்பார்)

5. கனமேவியகலமுனிசிப் பாலிட்டிக்
கௌன்ஸிலொல்லாம் வாழ்ந்திடவும்
தனவான் எங்கள் டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர்
சாமிநாதய்யரும் வாழ்ந்திடவும்
தானதர்மங்கள் விளங்கிடவும்
வானமும்மாரி சொரிந்திடவும்
தஞ்சந்தா பஞ்சந்தீர் நெஞ்சம்மகிழ்ப்பத
கஞ்சங்களையருள். (இங்கும்பார்)

கடவுளது விசேடகிருபையால்

வேதநாயகவிற்பன்னர் சரித்திரம்

முடிவுபெற்றது.

இச் சரிதையைக் கவனமாகக் கண்ணுறுபவர் அநேக நீதி நெறிப் பயன்களையும் ஆங்காங்கு வரும் அருமையாகிய கவிகளிலுள்ள அபோத கற்பனா நயங்களையுங் கண்டு களிப்புற்றுக் கருணாநிதியின் திருவருட் பிரபாவத்தையுங் கைக்கொள்வார்களென்பதற் கையமில்லை.

MAYAVARAM, 1st *August* 1890. } இங்ஙனம், ச. ஞானப்பிரகாசம்பிள்ளை.

FAREWELL ADDRESS PRESENTED

BY

S. VEDANAYAGAM PILLAI,

Retired District Munsiff of Mayavaram to his friends, when he was on the eve of departure for Tanjore for medical treatment:—

Being on the point of departure for Tanjore in quest of health, I humbly and respectfully bid adieu to the undermentioned gentlemen, at the risk of my being charged with popularity hunting, which according to the rules of Christianity is to be scrupulously avoided, although according to other religions it is to be eagerly courted or sought after. But my conscience acquits me of the charge levelled at me by the rules of Christianity and I am quite content therewith.

1. M. R. Ry. Y. KRISHNA RAO AVERGAL, Pensioned Deputy Collector, Mayaveram, who has laid me under everlasting obligation by his wise counsels, kind suggestions, and even personal exertions in preparing with his own hand the necessary correspondence for the safe investment of my money in Government Securities and for the recovery of the half-yearly interest.

2. M. R. Ry. A. SAWMI IYER AVERGAL, Retired Tahsildar, whose friendship with me

remains unbroken for several years past and to whom I am indebted for the recovery of my money from the jaws of insolvency inasmuch as the estate of my debtor formed the bone of contention among several litigants who could have no doubt brought the estate to utter ruin; but for MR. NELSON, the District Judge who put an end to the unhappy litigation by deciding in lemine in favour of the widows against the supposed adopted son who only first came forward to claim the estate.

3. M. R. Ry. The District Munsiff, of Mayavaram who, although personally unacquainted with me gives me repeated proofs of his kind regards towards me and whose advance towards my friendship I am unfortunately unable in the present state of health to reciprocate. This forms a perpetual source of the deepest grief to me.

4. M. R. Ry. The Tahsildar of Mayaveram, who is always kind to me and readily orders the immediate disbursement of my pay, without insisting on my personal attendance as his predecessor once did, for which he received a severe wigging from his superior the Deputy Collector.

5. M. R. Ry. The Sub-Registrar, who now and then gives me wholesome advice regarding the way in which the safety of my money is to be ensured, and who in respect of public spirit, straight-forwardness, steadiness of friendship, extent of learning, and hatred of humbug in every shape, is only inferior to his brother MR. SUBBARAMANIA IYER whose patriotism, noble immolation of self at the shrine of public good, bold advocacy of what is right, and fearless exposure of wrong, however high may be the quarter which perpetrates and however obscure and insignificant may be the individual against whom it is levelled, form admirable features of his character. There is not a scintilla of doubt that had he entered into the public service, he would have out-shone the rest of the public servants and acquired an immense fortune by this time.

6. M. R. Ry. The Sheristadar who readily carries out the orders of his superior the Tahsildar for the disbursement of my monthly salary.

7. M. R. Ry. The Police Inspector who while at Nannelum shielded my agent from the resentment and persecution of a great Mirasdar.

THE BAR OF THE DISTRICT MUNSIFF'S COURT.

8. M. R. Ry. K. LUKTCHUMANA IYER AVERGAL, a leading member of the bar, of whose merits I entertain a very high opinion, and who has no equal, but D. Duraisawmi Pillai another leader of the bar.

9. M. R. Ry. Thiruvenkatachariar who is a perfect Sanscrit scholar and who is well at home with Hindu Law, and whose character is unexceptionally good in every respect.

10. M. R. Ry. Chakrapawny Iyengar, a first grade pleader who is second only to Messrs. K. Luktchumana Iyer and D. Duraisawmi Pillai.

11. M. R. Ry. Gopala Iyer who bears a good character and who, had he continued as a clerk in the public service as appointed by me, would have risen to a higher rug of the official ladder, but for his unwise choice of the legal profession wherein he is but a cipher.

12. M. R. Ry. Venkatasubba Iyer who has good practice on account of his amiable character.

13. M. R. Ry. Krishna Rao Avergal a perfect Sanscrit Scholar who has every Sanscrit Sloka of the Hindu-Law at his finger's end.

CHRISTIAN MEMBERS OF THE BAR.

14. M.R.Ry. D. Duraisawmi Pillai Avergal to whom my remarks at K. Luktchumana Iyer Avergal apply Mutatis Mutandis.

15. M. R. Ry. A. Ponnusawmi Pillai Avergal, whose legal services are eagerly sought by the clients on account of his trustworthiness and painstaking in understanding the merits of cases.

PRIVATE GENTLEMEN.

16. M. R. Ry. Agorasastriar Avergal, who is a worthy member of a worthy family, and who is a grandson of a District Munsiff, Mayaveram, and who unlike other Mirasdars, is actuated by liberality towards his ryots and who would rather suffer extensive loss than impoverish and ill-feed them.

17. M. R. Ry. Subbanna Rao who belongs to a respectable family, and who has been a staunch friend of mine, ever since I came to Mayaveram.

18. M. R. Ry. Kothandarama Iyer who is an exception to the other Mirasdars, who as above stated, are the oppressors of the cultivators.

(Signed) S. VEDANAYAGAM.

MAYAVERAM,
17th July 1889.

TELEGRAM.

23rd July 1889.
MAYAVARAM.

THE LATE MR. S. VEDANAYAGAM PILLAI:—

Mr. S. Vedanayagam Pillai, pensioned District Munsiff, a celebrated Tamil Poet, Novelist, Ex-chairman of the Municipal Council of Mayavaram, an ornament of the Native community in general, and of the Christian community in particular, died of dropsy on the night of the twenty-first instant.

July 24th 1889.

From

THE "HINDU."

THE LATE MR. S. VEDANAYAGAM PILLAI:—

We regret to record the death of Mr. Vedanayagam Pillai, pensioned District Munsiff, a resident of Mayavaram, on the night of the 21st from dropsy. As District Munsiff, he was very popular and discharged his duties with great credit and ability, at a time when Munsiff's of the present type were rare. He was distinguished also for his independence; he once declined to put up with the treatment accorded to him by a Judge who was then well-known for his idiosyncracies, and who is now practising in the Madras Bar. But in Mr. Vedanayagam Pillay's case, it was not his official life that contributed to raise him in the estimation of his countrymen. He was an erudite scholar of Tamil and devoted his lifetime to the embellishment of Tamil literature. He was a Tamil Novelist and Tamil Poet. His prose and poetical works are read with great avidity by the Tamil knowing population. The great merit of his works was the purity of expression and the moral precepts of which they are so full. His ambition was to create a good Tamil literature so as to suit the modern taste of his countrymen, in which he attained eminent success. He interested himself very much in the successful administration of the local Municipality over the Council of which he presided for several years The following are some of his well-known productions Penmathimalai, Neethinoolthirattu, Prathaba Mudaliar Charitram, and Sugunasundari. In his death, the Native community have lost a worthy citizen, a talented Tamil writer, in short, one whose literary attainments and whose earnest longing to improve the social and

intellectual condition of his fellow countrymen have won for him their everlasting gratitude. The present generation of young men would find in his life much to admire and imitate. The news will cause great sorrow to all those that are acquainted with him or his writings.

27th July 1889.

From

THE "SOUTHERN STAR."

THE LATE MR. S. VEDANAYAGAM PILLAI:—Our Mayavaram correspondent writes:—The night of the 21st July witnessed the death of one of India's sons. Mr. Vedanayagam Pillai, the pensioned Munsiff of Mayavaram at the age of 65. He was a pious Christian and a great thinker. A regular student till his last moment. In him we have lost a great Tamil Novelist and a Poet. His best productions:—The adventures of Pradaba Mudalliar, Sugunasundari, Penmadhi Malai, and Sarvasamayasamarasa Keerthanai. In a word he was the Oliver Goldsmith of our time. "His death was felt here as something more than a public calamity. Men started at the intelligence and turned pale as if they had heard of the loss of a dear friend. An object of our pride and our hopes was suddenly taken into the account of grief."

Only a few men deserve the name of "Gentlemen" and if the word can with perfect propriety be applied it is to this great man. His life must teach some of our great men that even a happy well earned leisure may be profitably spent for the benefit of his country, if more time be not spent in mornings and evenings in their boots and hats."

Letters of condolence addressed to Mr. S. Vedanayagam Pillai's son by the following persons:—

MADRAS CHRISTIAN COLLEGE,
27*th July* 1889.

DEAR GNANAPRAKASAM,

I am sorry to hear of your father's death. I believe, I remember that he sent me a copy of a book of his, which I have heard well spoken of. How are you employed yourself. Accept of my sincere sympathy with you and.

I am,
Yours truly,
(Signed) WM. MILLER.

MADRAS, *July* 26*th* 1889.

MY DEAR FRIEND,

I have received your letters to which I should have replied but that I have been laid aside with illness. I little thought that your letter of to-day would have contained such sad news. Your father's death is a great loss to you for no one can fill his place. It is a great grief to me. I respected him much both for his goodness and ability. His writings will continue to do much good, and you and all of us who knew him either personally or by his works will continue to cherish his memory. We know that he has gone home to be with God and now what can we do better than follow him as he followed Christ; I pray that God may comfort you and all your bereaved friends, and that you may exert yourself with God's help and prove a worthy son of so worthy a man. I wish he could have lived to have seen "Pratapa Mudaliar's" in English. (The 1st hundred pages of which are now printed). But God h[illegible]

better things in store for him and we can only bow to his will. I should greatly like to have a photograph of him if you have one to spare, and I hope you will call on me if you come to Madras. I will say no more now, but assuring you of my sincere sympathy and praying that God may comfort and bless you and all your sorrowing relatives.

I remain my dear friend,
Yours sincerely,
(Signed) G. MACKENZIE COBBAN.

MAYAVARAM,
22*nd July* 1889.

DEAR SIR,

I was greatly grieved to learn the sad news of the death of your dear father. The name of Mr. S. Vedanayagam Pillai is no ordinary name. As a District Munsiff of high attainments and fearless independence, as a man of sound learning, as a genuine poet, as a celebrated Tamil Novelist last though not least as a connoisseur of Native Music, your father was renowned throughout the Presidency. If you mourn for the loss of your dear father the public service mourns for the loss of one of its most honest members, the Tamil literature the loss of its most gifted modern author, the public at large, the loss of one of their most respected members, and the Christian community in particular, the loss of their chief ornament in the Mofassil. I beg to assure you of my heartfelt sympathy with you in your grief. I shall deem it an honor to be able to attend the funeral of your esteemed father whose respect I valued and enjoyed; and I shall be happy to do so if you let me know the time, and if not otherwise incon-

venient I hope you will furnish. The "Hindu" with a telegraphic intimation of the sad event, so that the outside Public may know the sad news as early as possible.

I beg to remain,
Dear Sir,
Your most obedient Servant
(Signed) T. G. SUNDARESA AIYAR,
Sub-Registrar of Mayavaram.

The following extract is taken from "Christian College Magazine" published in February 1886, at Pages (621—22):—

"The first Tamil Novel:—The story of Prathapa Muthaliar: by S. Vethanayagam Pillay, District Munsiff, Mayavaram. Madras, Scottish Press, 1879."

"In these days when our vernaculars are at a discount the appearance of this Tamil Novel should be hailed with joy. "One swallow does not make a summer," says the proverb, yet it may be the herald of sunny days, and as such deserves to be greeted by a cordial welcome. Such a welcome must be given to this novel, which though it cannot constitute a new literature marks the coming of a new era.

"The writer of this novel, Mr. Vethanayagam Pillay, besides being our first Tamil Novelist, has other claims to popular esteem. He is one of the best of modern Tamil Poets. Some of his best known works are the following: Nithinul, Siddhanta Sangraham, Penmadimalei, Penkalvi, and Penmanum. Readers may be inclined to question his claim to be the first Tamil Novelist, but so far as we know, the claim is perfectly

just. It is true that the immortal Beschi wrote the "Adventures of Guru Paramartan," a book made familiar to Englishmen by the pencil of Alfred Crowquill, and we have also seen another little book published some twenty years ago in verse which the author designates a Tamil Novel. But the term will be far more justly applied to the work before us than to either of these. The only other work of fiction which deserves mention is the translation of "Undine," which originally appeared in the pages of the "Dinavartamani." But this is a European tale. The present Novel, Prathaba Muthaliar, was published seven years ago, and is now out of print. It is a volume of three hundred and thirty pages, admirably written, and full of purity of sentiment and sound wisdom. It is an excellent book to place in the hands of our Tamil youngmen is calculated to stir their thought on many subjects, and reveal to them the weaknesses of our time. The writer is not afraid to speak aloud his views on important questions both social and political, and as they are the views of one possessing much intelligence, considerable experience as a Government official, added to an intimate knowledge of native social life, they are entitled to a respectful hearing. The story into which all these are woven is full of interest, and throughly Hindu; we follow Prathaba Muthaliar through childhood and youth on to his marriage and the chequered events of later years, and he is by no means the solitary object of interest to be found in the story; his wife Gnanamal, Kanaka Sabei, and others make up a series of excellent characters, which cannot fail to delight the reader. We were especially pleased with the narrative of Prathaba's childhood and education, the character of his easy going father and his indulgent grandmother

are admirably delineated. English readers cannot fail ... much from the author's glimpses of the inner ... Hindu family.

... following extract is taken from the *Harvest Field* (a Bangalore Magazine specially devoted to Missionary topics) published in March 1886 at page 267.

A chapter from the first Tamil Novel. "Prathaba Muthaliar," the first Tamil Novel, was first published seven years ago and has, until lately, been for some time out of print. Its author, S. Vethanayagum Pillay, is perhaps the foremost Tamil writer of the present time, and is Master in Poetry as well as in Prose. He is a Christian, and withal a true Tamil man, as he ought to be. This book is an indication of a clear advance both in Tamil thought and literature, for in it the spirit of the West often clothes itself in Tamil speech. It is an eminently healthy and homely book, and is well planned and ably written.

3698